ZALECONA PRZEZ RADĘ PEDAGOGICZNĄ
WARSZAWSKIEGO INSTYTUTU MUZYCZNEGO

NOWA SZKOŁA
NA
FORTEPIAN

NAPISAŁ

ALEKSANDER RÓŻYCKI

PROFESOR WARSZAWSKIEGO INSTYTUTU MUZYCZNEGO
(KONSERWATORIUM)

KRAKÓW – WARSZAWA
T. GIESZCZYKIEWICZ
WYDAWNICTWO MUZYCZNE ARCTA

Skład Nut
Spółdzielni Wydawniczej
„Czytelnik"
Piotrkowska 147 tel.

ZALECONA PRZEZ RADĘ PEDAGOGICZNĄ
WARSZAWSKIEGO INSTYTUTU MUZYCZNEGO

NOWA SZKOŁA
NA
FORTEPIAN

NAPISAŁ

ALEKSANDER RÓŻYCKI
PROFESOR WARSZAWSKIEGO INSTYTUTU MUZYCZNEGO
(KONSERWATORIUM)

KRAKÓW – WARSZAWA
T. GIESZCZYKIEWICZ
WYDAWNICTWO MUZYCZNE ARCTA

Skład Nut
Spółdzielni Wydawniczej
„Czytelnik"
Łódź, Piotrkowska 147 tel 128,68

BIBLIOTEKA
Warszawskiego
Tow. Muzycz.
Nr.....

A-32.433/81.

D 011639 Druk. Łódzki Instytut Wydawniczy ul. Żwirki 17

PRZEDMOWA.

Zadaniem każdego podręcznika szkolnego jest systematyczny układ przedmiotu i stopniowe zastosowanie trudności do inteligencji ucznia. W «Szkole» mojej, która jest podręcznikiem dla nauczycieli, udzielających początków gry fortepianowej, starałem się równocześnie i równomiernie z trudnościami technicznemi zapoznawać ucznia stopniowo z trudnościami bardziej umysłowej natury, a więc ze znakami umówionymi i ze sposobami stosowania ich w praktyce. Aby zaś uczeń nie nużył się zbytecznie jednostronnem pokonywaniem trudności ułożonych schematycznie, całemi grupami, jak to dotąd praktykowane było w tego rodzaju podręcznikach, wprowadziłem kolejne ich następstwo. Dlatego to obok ćwiczeń, mających na celu jedynie i wyłącznie gimnastykę palców, podałem przykłady i kompozycje, mające na celu rozwój umysłowy ucznia, który tym sposobem, w miarę owładnienia materjałem technicznym, przyswaja sobie wiadomości o takcie i rytmie, przechodząc stopniowo od prostych do coraz bardziej złożonych.

Aleksander Różycki.

SPIS RZECZY.

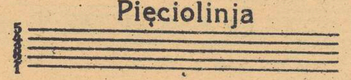
		Str.
Wiadomości teoretyczne		5
I.	Nazwy nut, tablice wartości nut, takt i t. d.	5
II.	Tablica wartości nut i pauz	6
III.	Ligatura i punkt	7
IV.	Fermata	7
V.	Takt	7
VI.	Znaki chromatyczne	8
VII.	Półton djatoniczny i chromatyczny	9
VIII.	Melodja i harmonja	9
IX.	Tablica interwalli czyli odległości	9
X.	Terminologja muzyczna	10
XI.	Klawjatura	11
Układ rąk		12
I.	Ćwiczenia i melodje w takcie 4/4 (na 2 i 4 ręce)	13
II.	Ćwiczenia i melodje w takcie 2/4 (na 2 i 4 ręce)	23
III.	Ćwiczenia i melodje w takcie 3/4 (na 2 i 4 ręce)	31
IV.	Gammy majorowe, arfiki i kadencje	43
V.	Powtórzenie rytmów (taktów) 4/4 2/4 i 3/4. Ćwiczenia, melodje i sonatiny na 2 i 4 ręce	49
VI.	Ćwiczenia i melodje w takcie 3/8 (na 2 ręce)	60
VII.	Ćwiczenia i melodje w takcie 6/8 (na 2 i 4 ręce)	69
VIII.	Ćwiczenia i melodje w takcie 9/8	74
IX.	Ćwiczenia i melodje w takcie 12/8	76
X.	Melodje i tańce ludowe na 2 i 4 ręce	78
XI.	Gammy minorowe, arfiki i kadencje	86
XII.	Ćwiczenia, melodje i sonatki w rytmach 4/4 2/4 3/4 3/8 6/8 9/8 i 12/8 (na 2 i 4 ręce)	93
XIII.	Ćwiczenia i melodje w takcie 3/2	112
XIV.	Ćwiczenia i melodje w takcie 6/4	113
XV.	Trójki i szóstki	115
XVI.	Ozdobniki czyli upiększenia (Appogiatura, tryl i t. d.)	118

WIADOMOŚCI TEORETYCZNE.

I

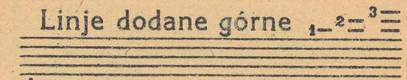
NAZWY NUT.

a) Pięciolinja

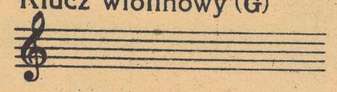

b) Linje dodane górne $^{1}-^{2}=^{3}\equiv$

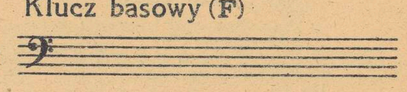
$^{1}-^{2}=_{3}\equiv$ Linje dodane dolne

c) Klucz wiolinowy (G)

d) Klucz basowy (F)

e) Nuty klucza wiolinowego (G).

(nuty do czytania)

f) Nuty klucza basowego (F).

(nuty do czytania)

II

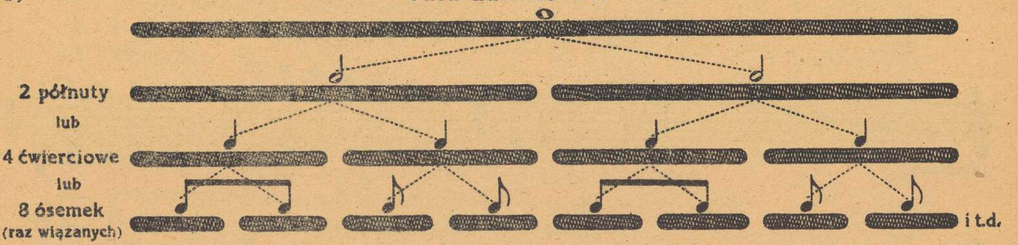
TABLICE WARTOŚCI NUT I PAUZ.

a)

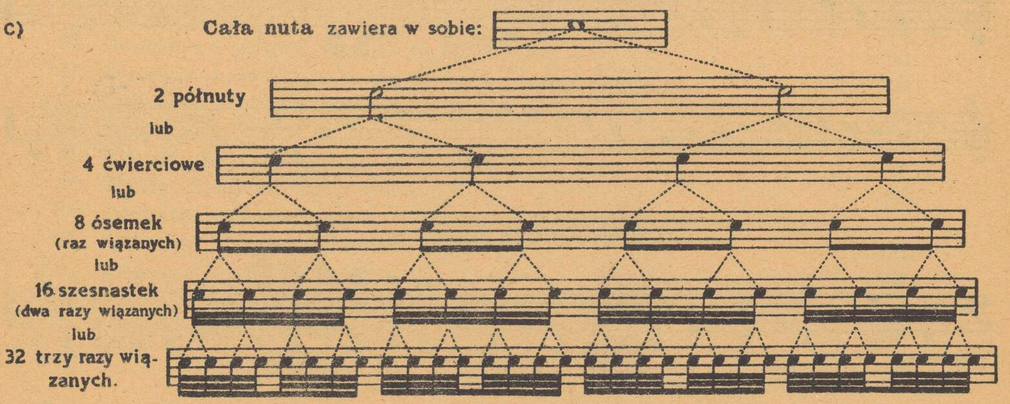

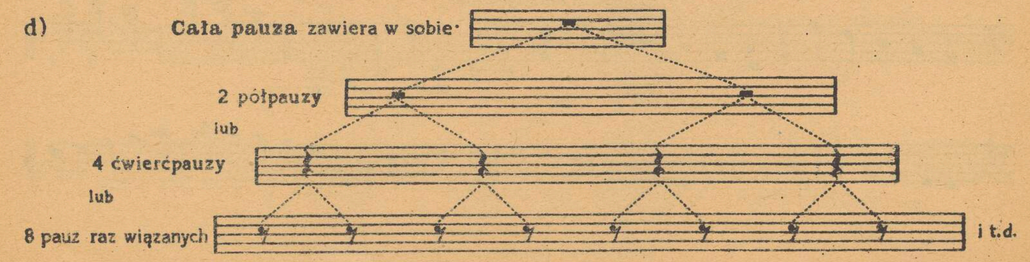
b) **Cała nuta** zawiera w sobie:

c) **Cała nuta** zawiera w sobie:

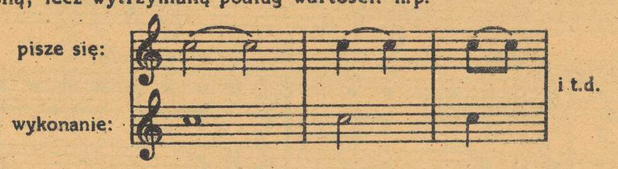
d) **Cała pauza** zawiera w sobie:

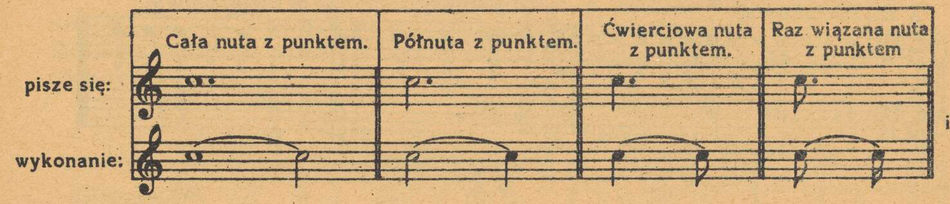
III

LIGATURA I PUNKT.

a) **Ligatura** czyli **łącznik** ⁀ łączy dwie nuty jednakowe w brzmieniu w ten sposób, że druga nie jest uderzoną, lecz wytrzymaną podług wartości: n.p.

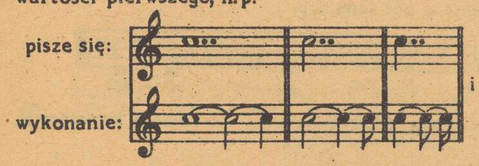

b) **Punkt** (•) przedłuża każdą nutę lub pauzę, przy której stoi, o połowę jej wartości, n.p.

Często po pierwszym punkcie znajdujemy jeszcze drugi, w tym wypadku punkt drugi dodaje połowę wartości pierwszego, n.p.

IV

FERMATA (𝄐)

Fermata 𝄐, umieszczona nad nutą lub pauzą, jest znakiem dowolnego przedłużenia wartości nuty lub pauzy. Przedłużenie to zależy od dobrego słuchu wykonawcy, n.p.

V

TAKT.

Chcąc rytm dla oka uprzystępnić, a dla słuchu wyraźniejszym uczynić, posługujemy się *taktem*, t. j. ***podziałem szeregu tonów na pojedyńcze cząstki, równe pod względem wartości nut,*** i dlatego zwane miarą czyli taktem.

TAKTY:

VI

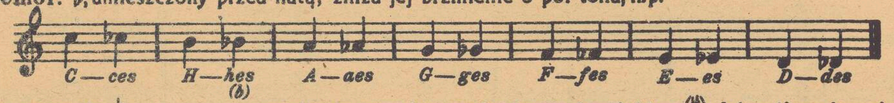
ZNAKI CHROMATYCZNE.

Krzyżyk ♯, bemol ♭, kasownik ♮.

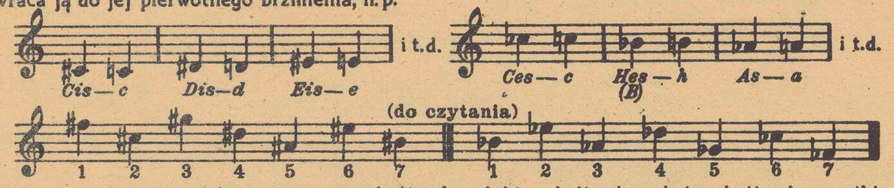
a) **Krzyżyk:** ♯, umieszczony przed nutą, podwyższa jej brzmienie o *pół tonu*, (t. j. o najmniejszą odległość pomiędzy dźwiękami), n. p.

b) **Bemol:** ♭, umieszczony przed nutą, zniża jej brzmienie o pół tonu, n. p.

c) **Kasownik:** ♮, umieszczony przed nutą, przedtem podwyższoną krzyżykiem (♯), lub zniżoną bemolem (♭), zwraca ją do jej pierwotnego brzmienia, n. p.

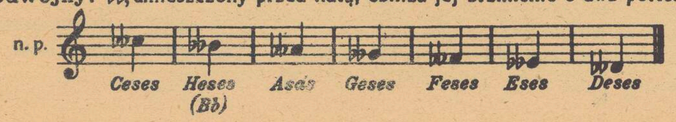

Oprócz powyższych znaków, są jeszcze podwójne krzyżyki, podwójne bemole i podwójne kasowniki.

d) **Krzyżyk podwójny:** 𝄪, umieszczony przed nutą, podwyższa jej brzmienie o dwa półtony.

e) **Bemol podwójny:** 𝄫, umieszczony przed nutą, obniża jej brzmienie o dwa półtony.

Kasownik podwójny: (♮♮), umieszczony przed nutą, przedtem podwyższoną podwójnym krzyżykiem (𝄪), lub zniżoną podwójnym bemolem (𝄫), zwraca ją do jej pierwotnego brzmienia, n. p.

VII

PÓŁTON DJATONICZNY I CHROMATYCZNY.

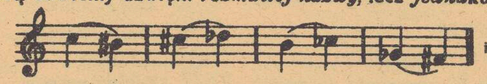
Półtony (najmniejsza odległość) są dwojakie: **djatoniczny i chromatyczny.**

Półton djatoniczny mieści się na dwóch przyległych nazwach nut, n. p. *c—des.*

Półton chromatyczny mieści się na jednej nazwie nuty, n. p. *c—cis.*

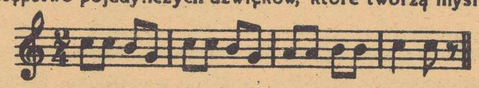
Enharmonicznością zowiemy dźwięki *rozmaitej nazwy*, lecz *jednakowego brzmienia*, n. p.

VIII

MELODJA I HARMONJA.

Melodja jest to następstwo pojedyńczych dźwięków, które tworzą myśl muzyczną, n. p.

Harmonja jest to następstwo kilku lub więcej jednocześnie brzmiących dźwięków, n. p.

IX

TABLICA INTERWALI CZYLI ODLEGŁOŚCI.

Interwalem nazywamy odstęp między dwoma tonami.

X

TERMINOLOGJA MUZYCZNA.

WOLNE TEMPA:

1. **Largo**–szeroko, oznacza: ruch czasu najpowolniejszy.
2. **Larghetto**-nie tak powoli i poważnie, jak **Largo.**
3. **Grave**–ciężko, poważnie.
4. **Adagio**–powoli
5. **Lento**–powoli, prawie to samo co **Adagio.**
6. **Maestoso**–wzniośle, uroczyście.

UMIARKOWANE TEMPA:

1. **Andante**–zwolna postępując, spokojnie.
2. **Andantino**–cokolwiek spokojnie.
3. **Moderato**–umiarkowanie.
4. **Allegretto**–z umiarkowaną, przyjemną żywością.

SZYBKIE TEMPA:

1. **Allegro**–wesoło i żywo.
2. **Vivace**–żywo i żwawo.
3. **Presto**–bardzo szybko.
4. **Prestissimo**–jak najprędzej.

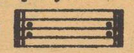
Znaki służące do cieniowania:

1. *fortissimo (ff)* –bardzo mocno.
2. *forte (f)* –mocno.
3. *mezzo forte (mf)* –średnio mocno.
4. *piano (p)* –cicho
5. *pianissimo (pp)* –bardzo cicho.
6. *crescendo* (<) –coraz silniej.
7. *decrescendo* / *diminuendo* (>) –coraz słabiej.
8. *staccato* (ppp) –odrzucać nuty (krótko uderzać).
9. *legato* (⌒) –łączyć.
10. *mezzo staccato* (ppp) – półkrótko.
11. *sforzando (sfz)* –lub >, mocniejsze uderzenie pojedyńczej nuty.

Wyrazy oznaczające charakter dzieła:

1. *Agitato* –burzliwie.
2. *Cantabile* –śpiewnie.
3. *Rallentando* / *Ritardando* –zwalniając.
4. *Accelerando* / *Stringendo* –przyśpieszając.
5. *Mosso* –żywo.
6. *Tranquillo* –spokojnie.
7. *Un poco* –trochę.
8. *Meno* –mniej.
9. *Assai* –bardzo.
10. *A tempo* / *Tempo primo* –w pierwszem tempie.
11. *Tenuto* –wytrzymać.

JESZCZE O NIEKTÓRYCH ZNAKACH:

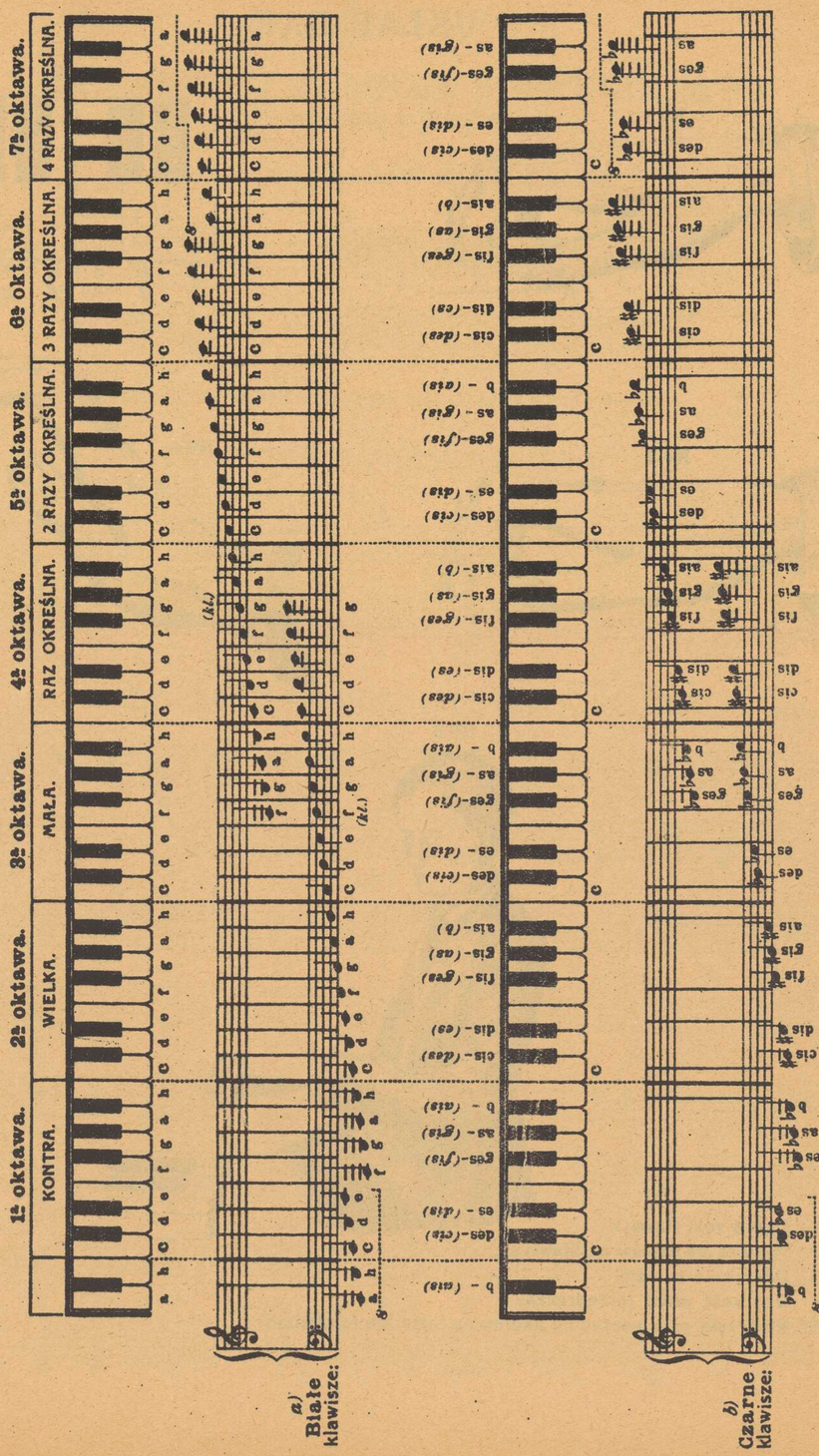
1. *Da capo (D. C.)* –od początku, powtórnie.
2. *Fine* –koniec.
3. *Da capo al fine* –od początku powtórzyć aż do miejsca, gdzie umieszczony wyraz: *Fine.*
4. Dwie kreski, przecinające prostopadle pięć linji z punktami w pośrodku, zowią sie znakami *powtórzenia czyli repetycjami.*
5. *Dal segno* (𝄋) –od znaku. Oznacza powtórne rozpoczęcie kompozycji od miejsca, gdzie podobny znak poprzednio już był umieszczony.
6. Jeżeli przy końcu jakiego okresu kompozycji znajduje się klamra z napisem: wtedy *za pierwszym razem graj oznaczone* 1º, *drugim zaś razem opuść* 1º, *a wykonaj* 2º.

7. *Żáncuszek* –z 8va nad nutami oznacza wykonanie o oktawę wyżej, zaś pod nutami oznacza wykonanie o oktawę niżej.
8. *Loco* –w miejscu.

XI. KLAWJATURA O 7 OKTAWACH.

(Ostatni klawisz po lewej ręce brzmi najniżej, ostatni zaś po prawej brzmi najwyżej).
Klawjaturą zowiemy szereg klawiszy.

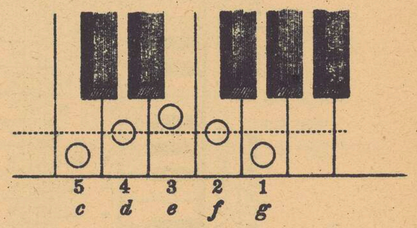

UKŁAD RĄK.

№ 1

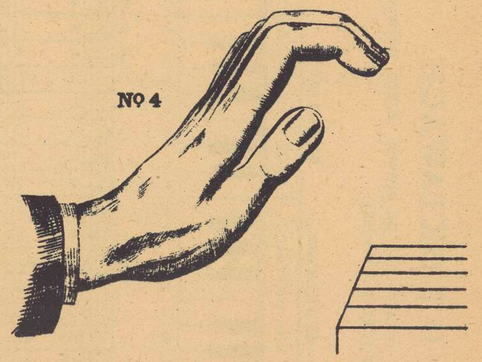
№ 2

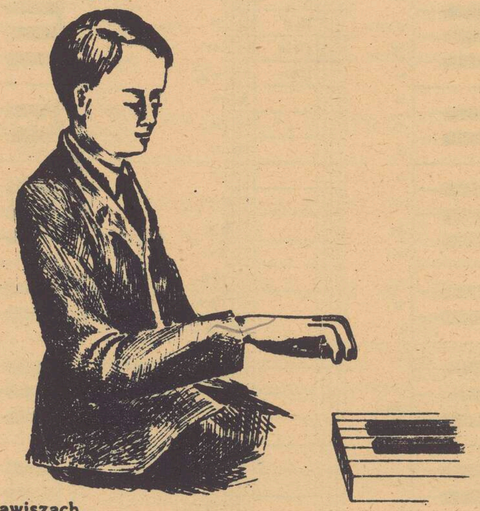
№ 3

№ 4

№ 5

№ 1 Układ ręki (lewej).
№ 2 Miejsce dla palców na klawiszach.
№ 3 Uderzenie palcem.
№ 4 Rzutkość dłoni (przedręcza).
№ 5 Ruch ręki przy uderzeniu akordu na forte lub fortissimo.

Klucz wiolinowy (G).

I. ĆWICZENIA I MELODJE W TAKCIE 4/4 (c).

(w obrębie 5 tonów)

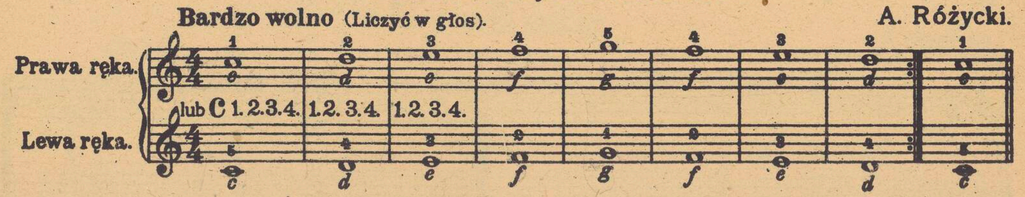
Takt czterocwierciowy mieści w sobie:

Uwaga. Uczeń powinien wprawiać się wolno, każdą ręką z osobna, następnie razem.

1. ĆWICZENIA PIĘCIOPALCOWE.

Bardzo wolno (Liczyć w głos). A. Różycki.

2. ĆWICZENIE NA POZNANIE WARTOŚCI NUT.

A. Różycki.

3. ĆWICZENIA PIĘCIOPALCOWE.

a)

b)

c)

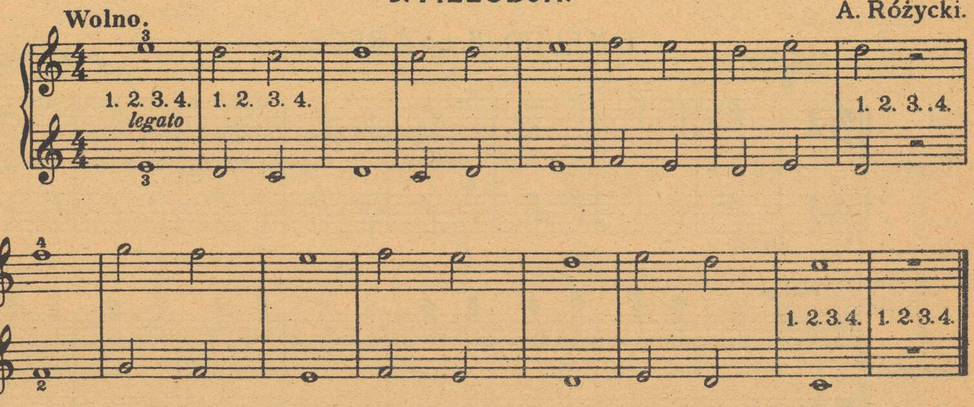
4. MELODJA.

A. Różycki.

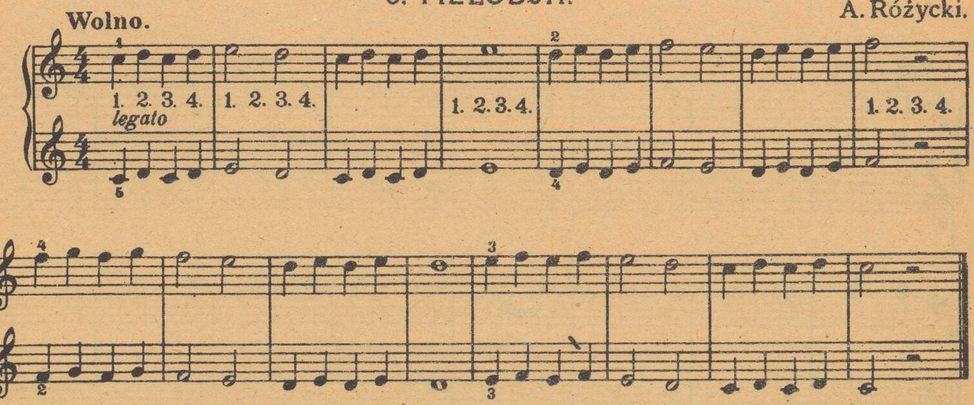
5. MELODJA.

A. Różycki.

6. MELODJA.

A. Różycki.

7. MELODJA na 4 RĘCE.

Wolno. A. Różycki.

Uczeń.

1. 2. 3. 4. *p legato* *cresc.*

Wolno.

Nauczyciel.

p *cresc.*

8. MELODJA na 4 RĘCE.

Wolno. A. Różycki.

Uczeń.

p 1. 2. 3. 4. *legato* 1. 2. 3. 4.

Wolno.

Nauczyciel.

p

U.

p *p*

N.

p *p*

*) 8 oznacza wykonanie o oktawę wyżej.

9. ĆWICZENIA PIĘCIOPALCOWE.

Wolno.

mf 1. 2. 3. 4. *legato* 1. 2. 3. 4.

1. 2. 3. 4. 1. 2. 3. 4.

10. SZTUCZKA.

Umiarkowanie. A. Różycki.

mf 1. 2. 3. 4. *legato*

1. 2. 3. 4. 1. 2. 3. 4.

11. MARSZ.

Umiarkowanie. A. Różycki.

mf 1. 2. 3. 4.

12. ĆWICZENIA PIĘCIOPALCOWE.

13. STUDJUM RYTMICZNE.

A. Różycki.

14. PIOSNKA.

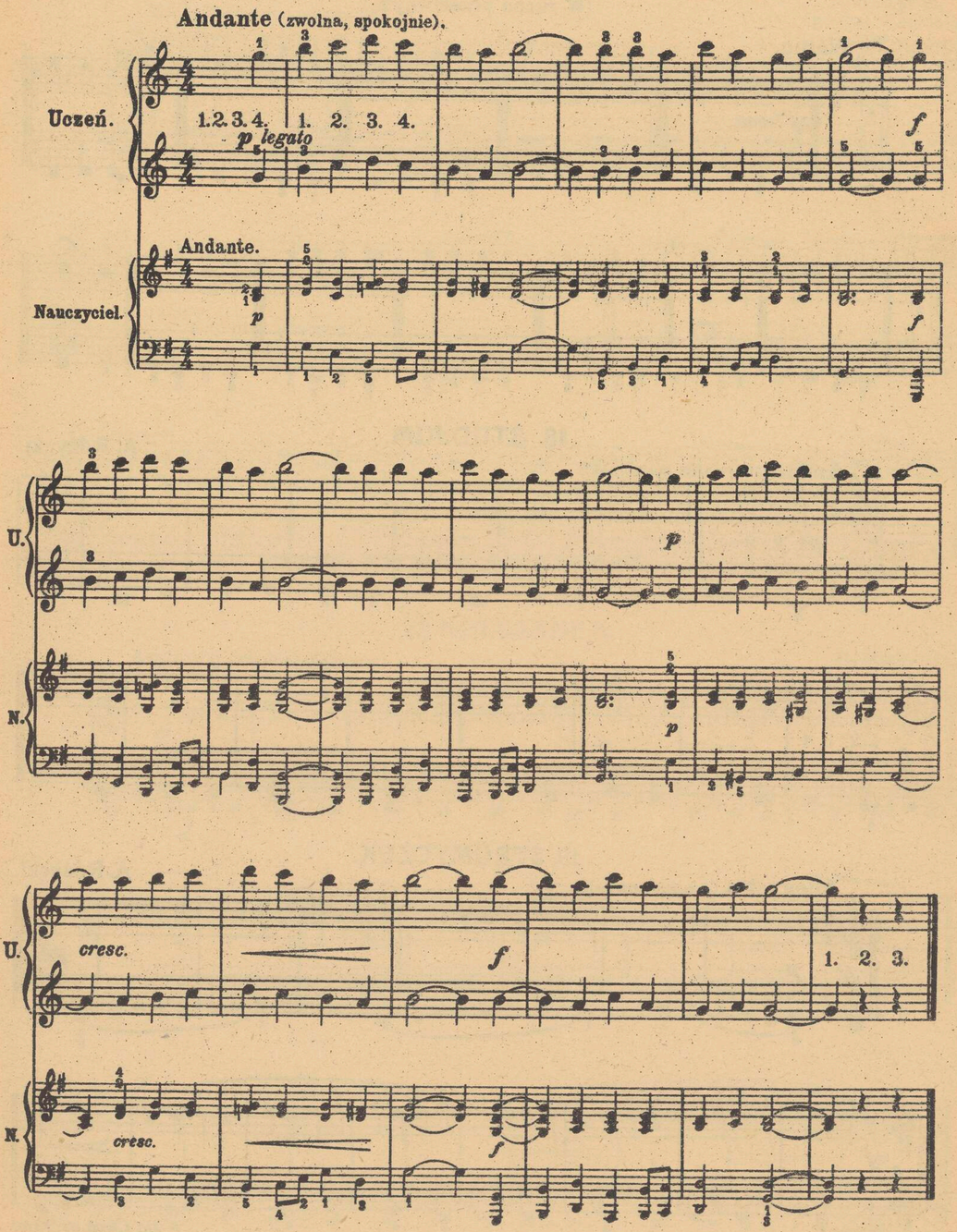
A. Różycki.

15. ĆWICZENIA PIĘCIOPALCOWE.

16. CHORAŁ na 4 RĘCE.

17. ĆWICZENIA PIĘCIOPALCOWE.

(W ruchu przeciwnym.)

a) Wolno.

b)

18. STUDJUM.

A. Różycki.

Andante (zwolna, spokojnie).

19. STRUMYCZEK.

A. Różycki.

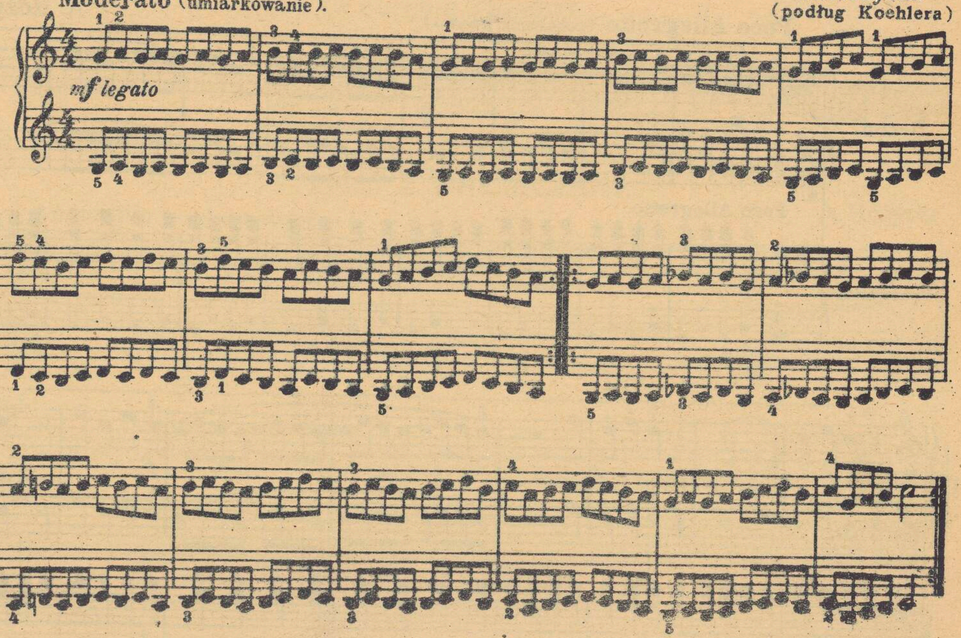
Allegretto (trochę żwawo).

20. STUDJUM.

Moderato (umiarkowanie).

A. Różycki. (podług Koehlera)

21. KOŁYSANKA.

Andante (zwolna, spokojnie).

A. Różycki.

22. MARSZ na 4 RĘCE.

Poco Allegretto (cokolwiek żwawo). A. Różycki.

Uczeń.

Nauczyciel. Poco Allegretto.

U

N

Trio. U.

Trio. N.

W DALSZYM CIĄGU ZALECAM:

na 4 ręce:

Spindler op. 216 cah. I 17 morceaux a 4 mains (Les deux amies, I dégré, № 1. éd. M. Arct).
Loeschorn op. 182 cah. I 5 leçons mélodiques (» » ». I » № 7 » »)

na 2 ręce:

Różycki. Exercices dans l'étendue des 5 tons (Etudes et Exercices, I dégré № 1 éd. M. Arct).

II. ĆWICZENIA I MELODJE W TAKCIE 2/4

(w obrębie 5 tonów)

Takt 2/4 mieści w sobie a) b) c) d)

1. TEMAT Z WARJACJAMI.

Andantino (cokolwiek spokojnie). A. Różycki.

War. 1.

War. 2.

2. ĆWICZENIA PIĘCIOPALCOWE.

Moderato (umiarkowanie).

3. KRAKOWIAK.

Allegretto (trochę żwawo). A. Różycki.

4. MAŁE STUDJUM.

Moderato (umiarkowanie) A. Różycki.

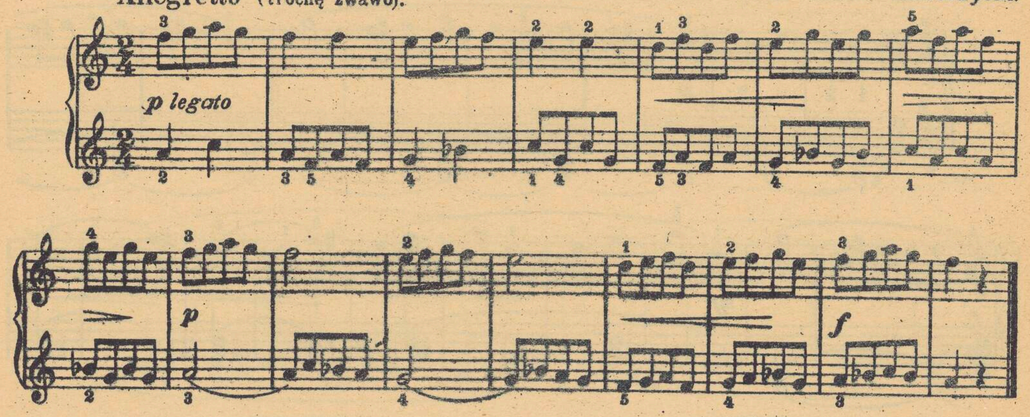
5. ĆWICZENIA PIĘCIOPALCOWE.

Moderato (umiarkowanie)

6. MAŁE STUDJUM.

Allegretto (trochę żwawo). A. Różycki.

7. PIOSNECZKA na 4 RĘCE.

Moderato (umiarkowanie).

8. SIELANKA.

L'istesso tempo (toż samo tempo, co w № 7). A. Różycki.

9. TĘSKNOTA.

Andante (spokojnie). A. Różycki.

10. GADUŁY.

Allegro (żywo). A. Różycki.

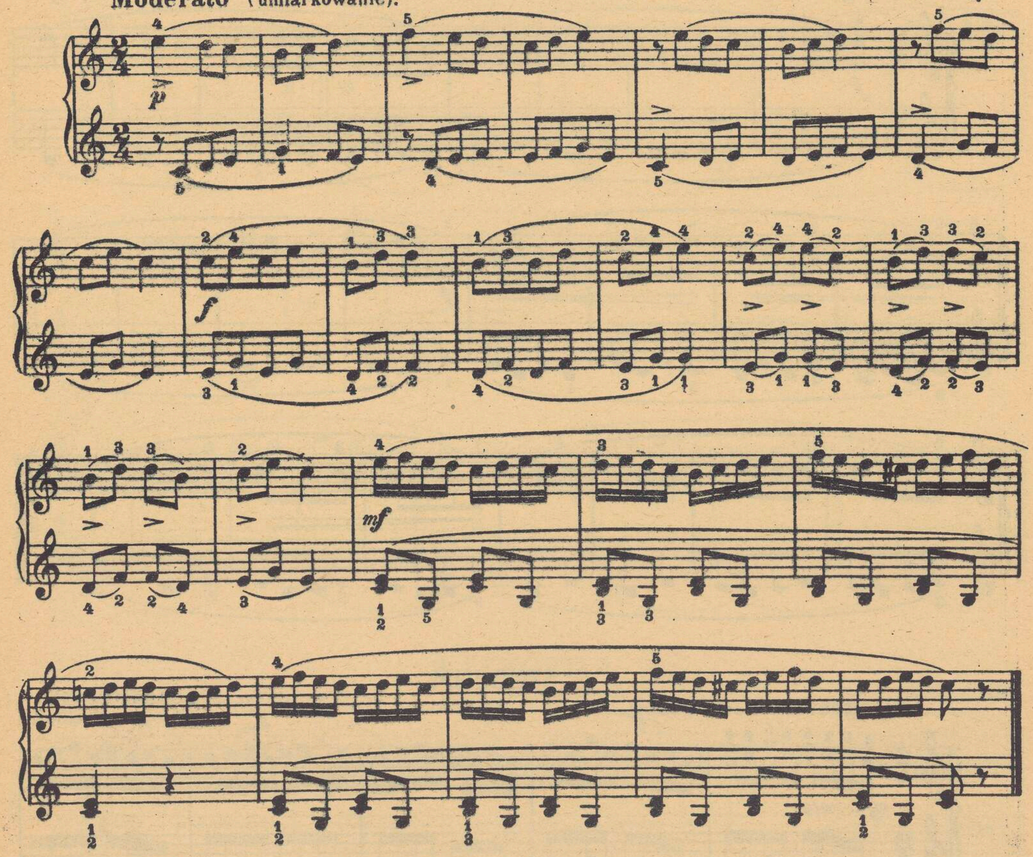
11. STUDJUM.

Allegretto (trochę żwawo). A. Różycki. (podług Koehlera)

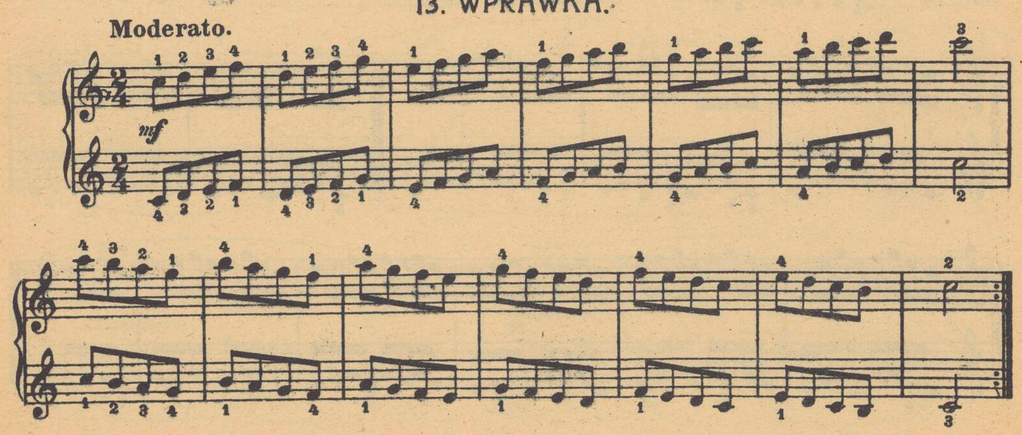
12. KOLĘDA.

Moderato (umiarkowanie). A. Różycki.

13. WPRAWKA.

Moderato.

14. RONDINO.

L'istesso tempo (poprzednie tempo). A. Różycki.

15. WPRAWKA.

Moderato.

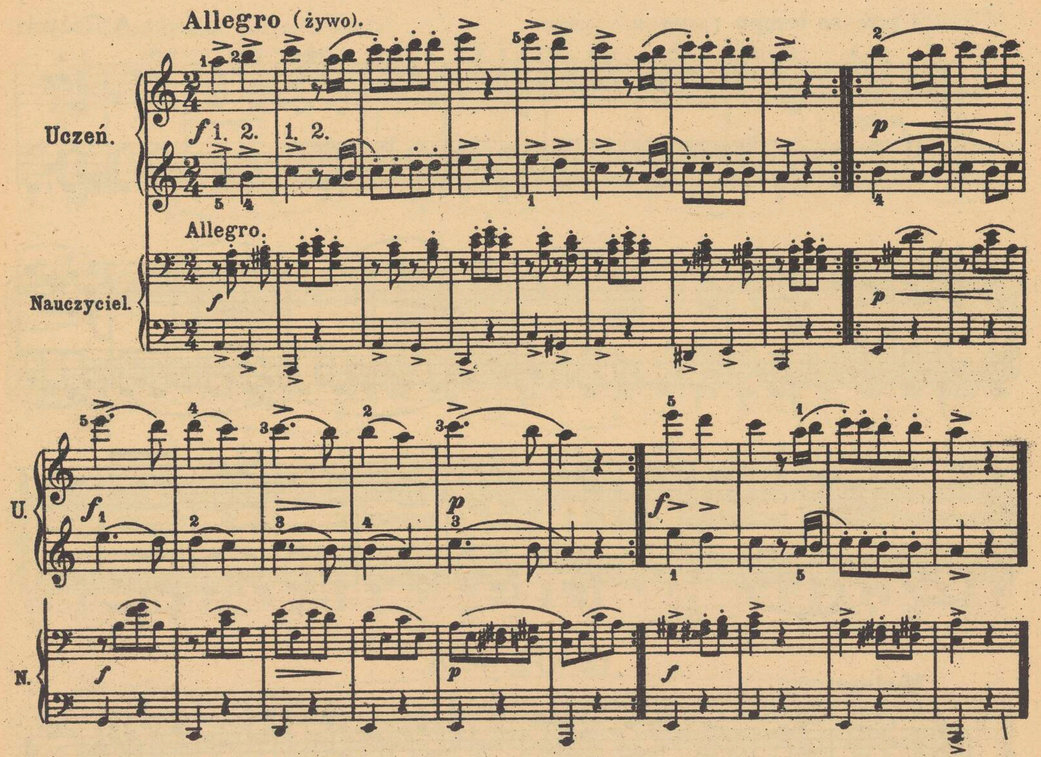

16. KOWALCZYK.

Moderato. A. Różycki.

17. PIOSNKA na 4 RĘCE.

Uwaga. Ponieważ uczeń po przegraniu I i II rozdziału szkoły dostatecznie zapoznał się z kluczem wiolinowym, można już zacząć grać w dwóch kluczach jednocześnie, tak, aby dla prawej ręki służył wiolinowy, dla lewej zaś basowy.

W dalszym ciągu zalecam:

na 2 ręce:

Biehl, Prière
Valiquet, Musette
} (Le jeune pianiste I dégré) éd. M. Arct.

Biehl, Rondeau C dur
Rondeau G dur
} (Le jeune pianiste II dégré) éd. M. Arct.

na 4 ręce:

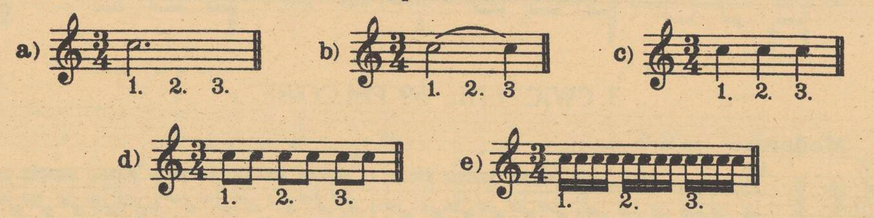
Schwalm, Six petits morçeaux
Spindler, Op. 216. cah. II 17 morçeaux
Behr, Joujoux (Valse)
} (Les deux amies I dégré) éd. M. Arct.

Klucz basowy (F).

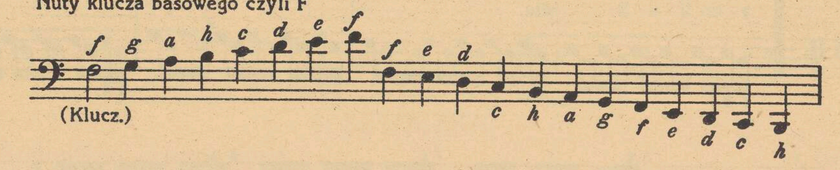
III. ĆWICZENIA I MELODJE W TAKCIE 3/4

(w obrębie 5,6 i więcej tonów).

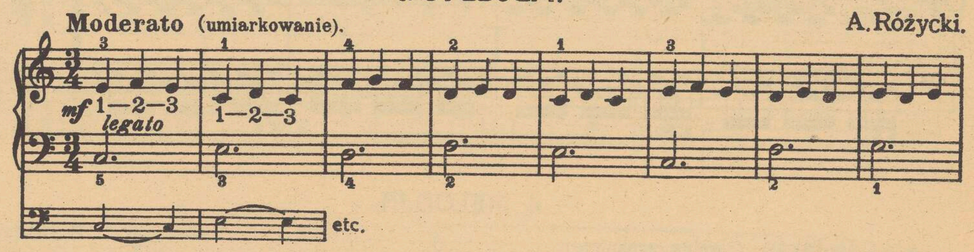
Takt 3/4 mieści w sobie:

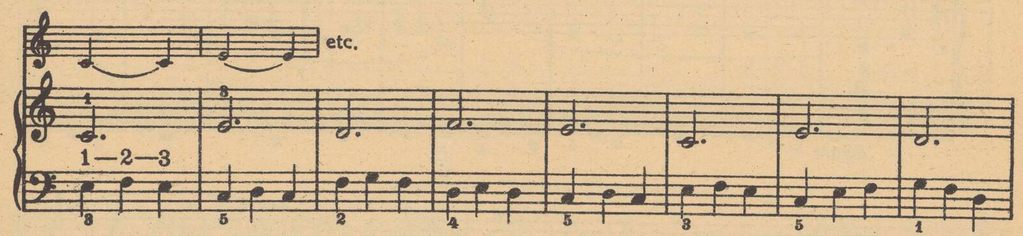

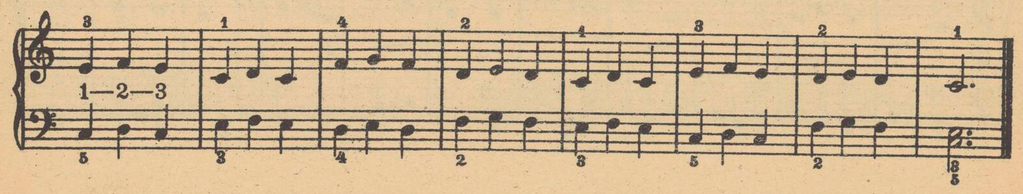
Nuty klucza basowego czyli F

1. STUDJUM.

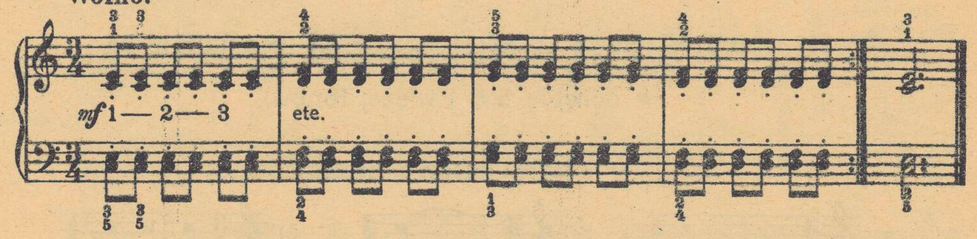

2. ĆWICZENIE NA RZUTKOŚĆ DŁONI.

Wolno.

3. ĆWICZENIE 5º PALCOWE.

Moderato (umiarkowanie).

4. MELODJA.

Andante (zwolna, spokojnie). A. Różycki.

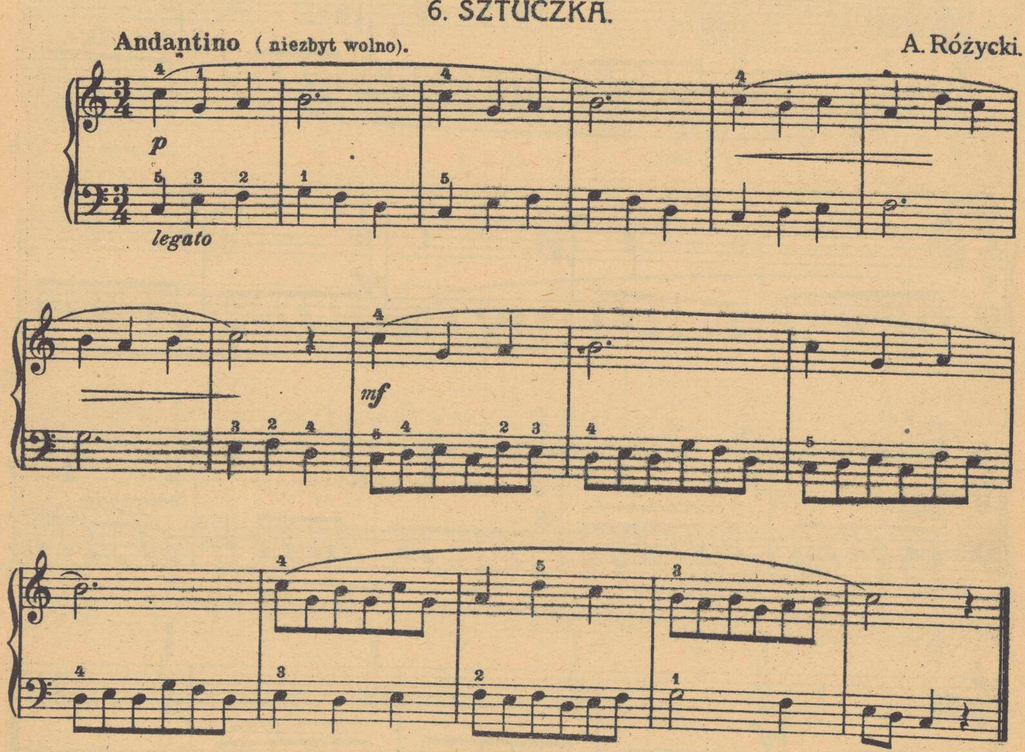
5. STUDJUM.

Allegretto (dość żywo). K. Czerny.

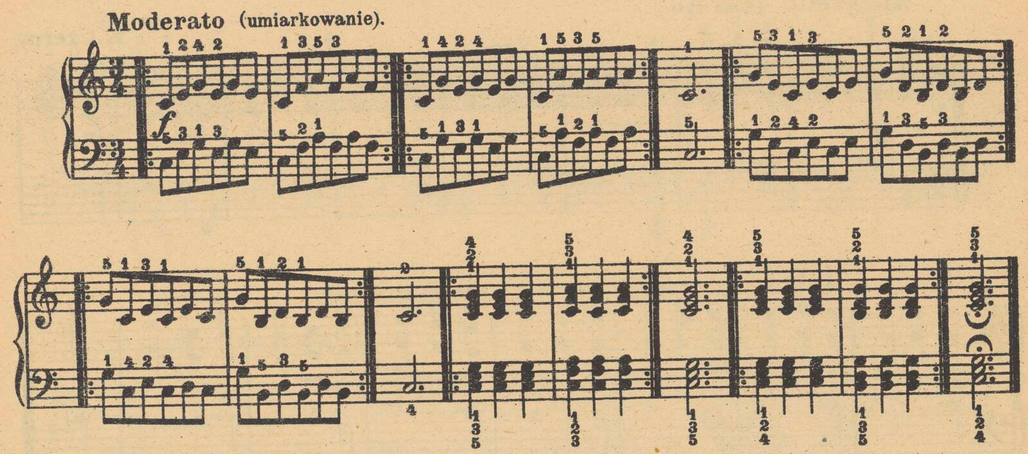
6. SZTUCZKA.

Andantino (niezbyt wolno). A. Różycki.

7. ĆWICZENIA W OBRĘBIE 6ciu TONÓW.

Moderato (umiarkowanie).

8. STUDJUM.

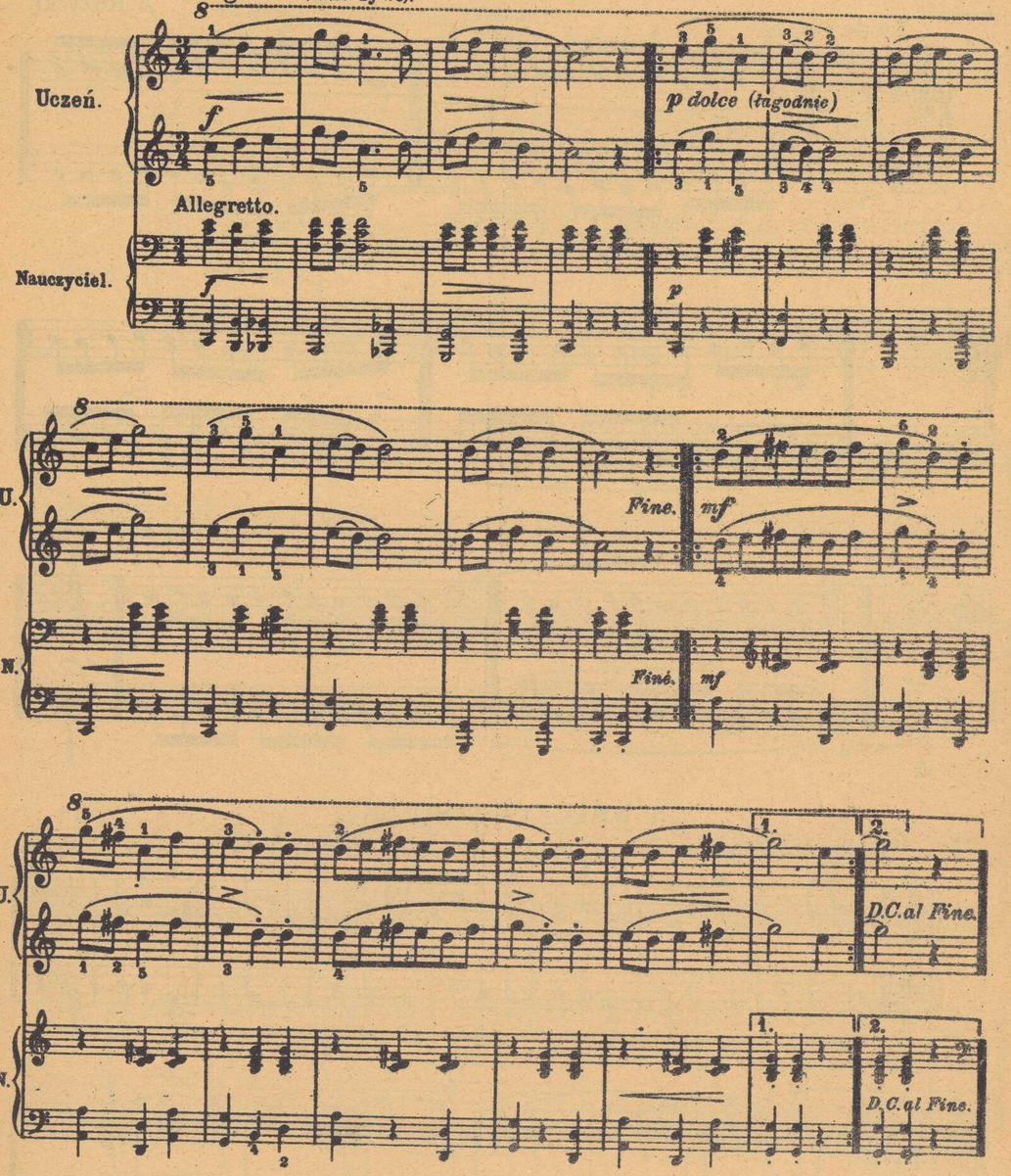
A. Różycki.

Moderato.

9. POLKA - MAZURKA na 4 RĘCE.

Allegretto (dość żywo).

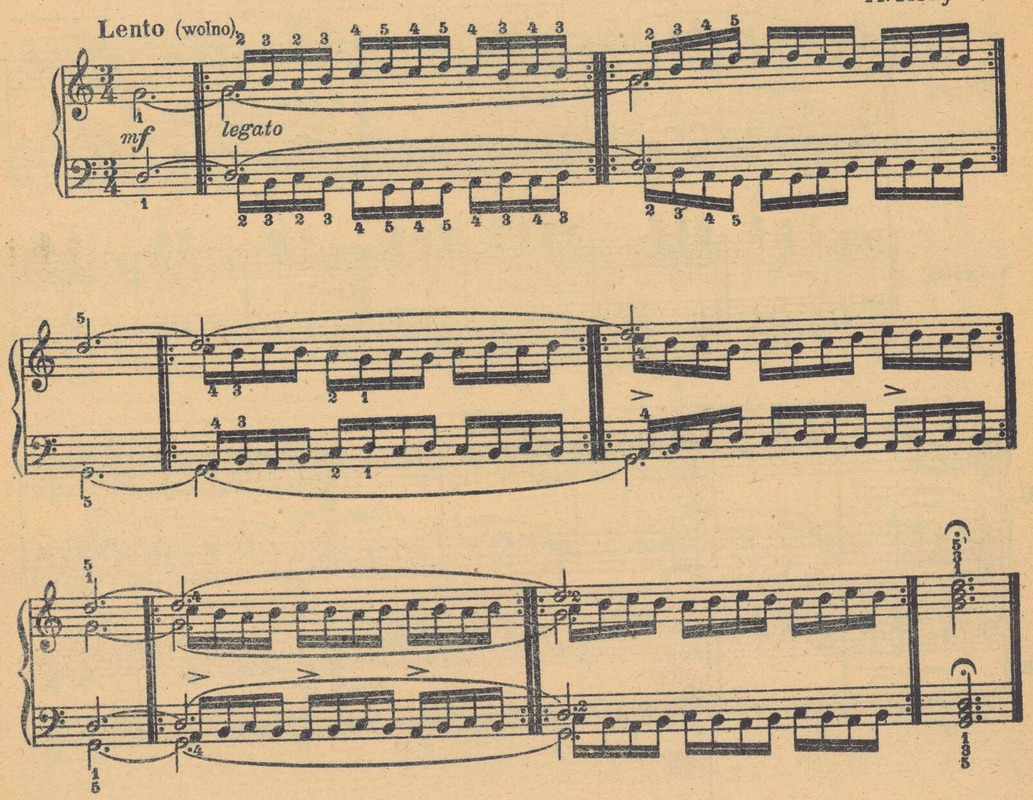
W dalszym ciągu zalecam:

na 4 ręce:

Spindler op. 216 cah. III Adieu (I dégré)
Haydn Andante de la Symphonie (II dégré) „Les deux amies“ éd. M. Arct.

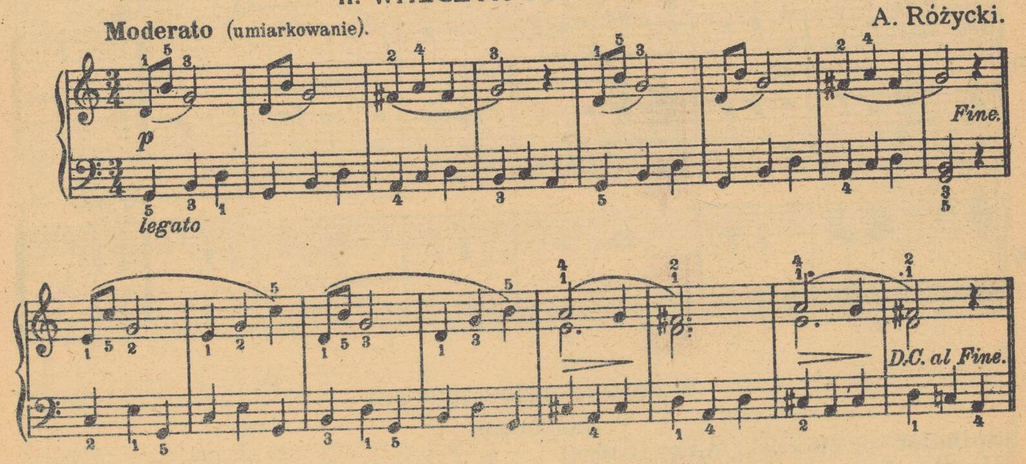
10. ĆWICZENIA NA WYROBIENIE NIEZALEŻNOŚCI PALCÓW.

A. Różycki.

11. WALCZYK TYROLSKI.

A. Różycki.

12. SCHERZINO (żarcik) na 4 RĘCE.

A. Różycki.

W dalszym ciągu zalecam:
na 2 ręce:

Etudes et exercices „I dégré" **Löschhorn** 15 etudes enfantines. éd M. Arct.
„II dégré" **Biehl** 14 etudes mélodiques. éd M. Arct.

13. RONDINO.

A. Różycki.

Moderato (umiarkowanie)

p

legato

f

p

mf

14. ĆWICZENIE W PROGRESJI DJATONICZNEJ.

Moderato (umiarkowanie)

mf

1-2-3

1-2-3

15. WALC.

Allegretto (dość żywo).

A. Różycki.

p

staccato

Fine.

mf

D.C.al Fine.

16. ĆWICZENIA 5º PALCOWE.

Allegretto (dość żywo).

mf

legato

17. STUDJUM.

Moderato (umiarkowanie). A. Różycki.

legato

18. MAZUREK.

Allegretto (dość żywo). A. Różycki.

19. ĆWICZENIA W PODWÓJNYCH TONACH.

Andante (zwolna).

20. PRELUDJUM (Przegrywka.)

Adagio (powoli). A. Różycki.

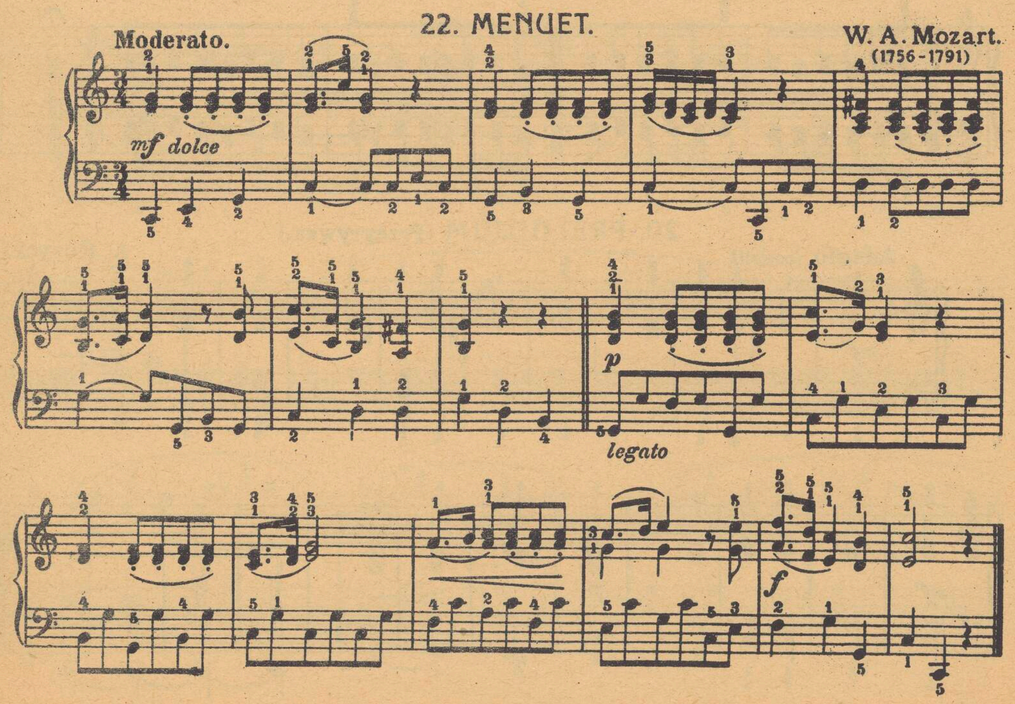
21. ŻYCZENIE.

F. Chopin.
(1809-1849)

22. MENUET.

W. A. Mozart.
(1756-1791)

IV. GAMMY MAJOROWE (djatoniczne i chromatyczne), ARFIKI I KADENCJE.

Gamma jest to kolejne następstwo dźwięków, zawarte w jednej lub kilku oktawach.
Ponieważ każda gamma posiada stałe dźwięki, przeto otrzymuje stałe znaki chromatyczne (♯ i ♭).
Gamma, która składa się z pięciu całych i dwóch półtonów, zowie się **djatoniczną**.
Gamma, która składa się z samych półtonów (podwyższanych ♯ i zniżanych ♭), zowie się **chromatyczną**.

Akordem zowiemy kilka jednocześnie brzmiących dźwięków, n. p.

Arfikiem zowiemy rozpryśnięcie akordu, n. p.

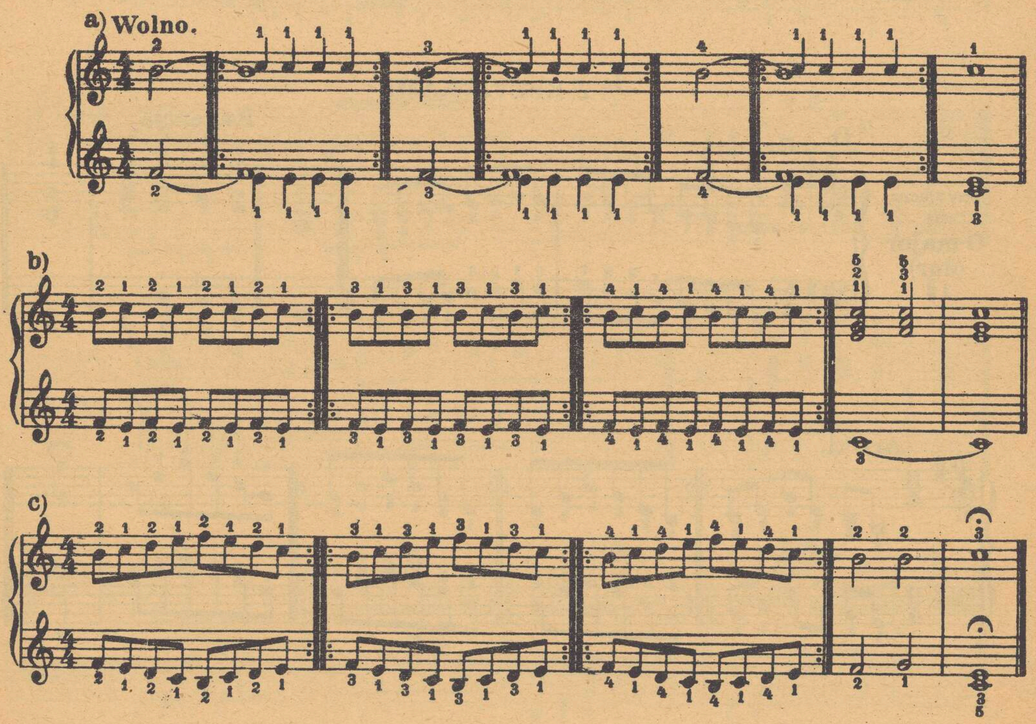

Kadencją zowiemy szereg akordów zaokrąglających końcówkę utworu muzycznego.

Uwaga. Nie należy uczyć się wszystkich gamm i arfików za jednym razem. Uczeń najlepiej postąpi, pracując nad każdą tonacją wolno i osobno każdą ręką, a w końcu razem.

1. ĆWICZENIA PRZYGOTOWAWCZE DO GAMM.

(Podkładanie wielkiego palca.)

2. GAMMY MAJOROWE.

a) PIERWOTNA.

Gamma.

C. Moderato (umiarkowanie).

przy kluczu: *nic.*
C major (dur)

mf legato

Kadencja.

Lento (powolnie).

Arfiki.

mf legato

b) Z KRZYŻYKAMI.

G. Gamma.

przy kluczu: *fis.*
G major (dur) 1♯

Kadencja.

Arfiki.

D.

przy kluczu: *fis, cis.*
D major (dur) 2♯

A.

przy kluczu: *fis, cis, g·is.*
A major (dur) 3♯

E.

przy kluczu: *fis, cis, g·is, dis.*
E major (dur) 4♯

H.

przy kluczu: *fis, cis, gis, dis, ais.*

H major (dur) 5 ♯

Fis.

przy kluczu: *fis, cis, gis, dis, ais, eis.*

Fis major (dur) 6 ♯

Cis.

przy kluczu: *fis, cis, gis, dis, ais, eis, his.*

Cis major (dur) 7 ♯

c) Z BEMOLAMI.

F.

przy kluczu: *b.*

F major (dur) 1 ♭

B.

przy kluczu: *b, es.*

B major (dur) 2 ♭

Es.

przy kluczu: *b, es, as.*

Es major (dur) 3 ♭

As.

przy kluczu: *b, es, as, des.*

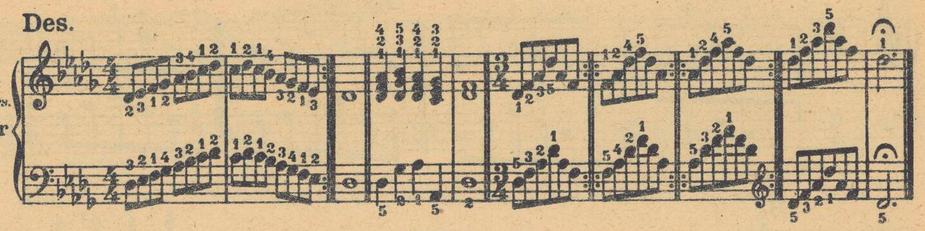
As major (dur) 4 ♭

Des.

przy kluczu: *b, es, as, des, ges.*

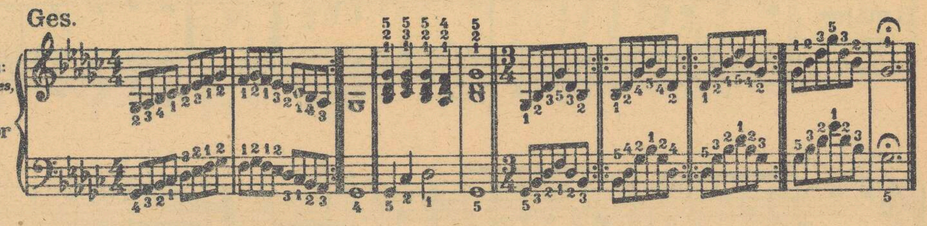
Des major (dur) 5 ♭

Ges.

przy kluczu: *b, es, as, des, ges, ces.*

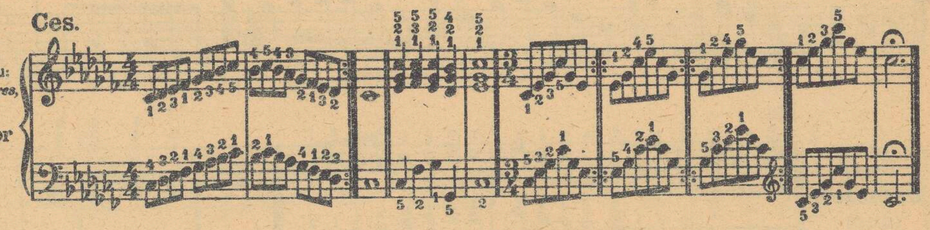
Ges major (dur) 6 ♭

Ces.

przy kluczu: *b, es, as, des, ges, ces, fes.*

Ces major (dur) 7 ♭

3. GAMMA CHROMATYCZNA.

V. POWTÓRZENIE RYTMÓW (taktów) 4/4 2/4 i 3/4.

ĆWICZENIA, MELODJE I SONATINY.

1. ĆWICZENIA NA WYROBIENIE NIEZALEŻNOŚCI PALCÓW.

A. Różycki.

a) **Dość wolno.**

b)

2. ETIUDA

(C dur.).

I. B. Duvernoy.

Moderato.

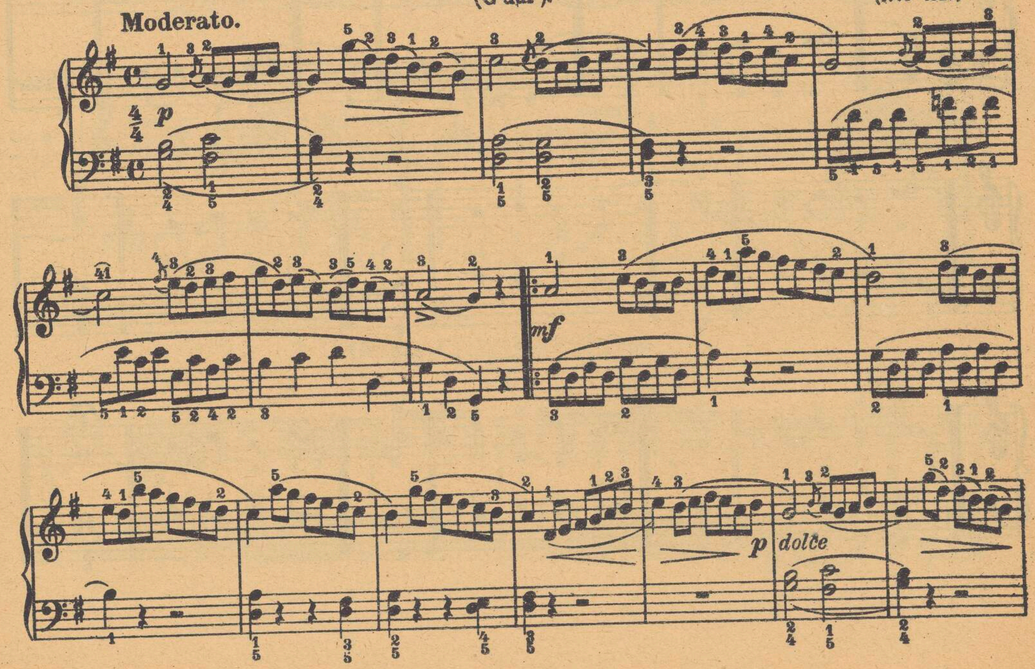

3. SONATINA

(G dur).

L. van Beethoven.
(1770-1827)

Moderato.

4. ETIUDA

(C dur).

Czerny.
(1791-1857)

Moderato.

5. ĆWICZENIA.

a)

b)

6. ETIUDA
(G dur).

K. Czerny.

Allegro.

f legato

ff

7. FORELA.

F. Schubert.
(1797-1828)

Allegretto.

mf

dolce

p

mf

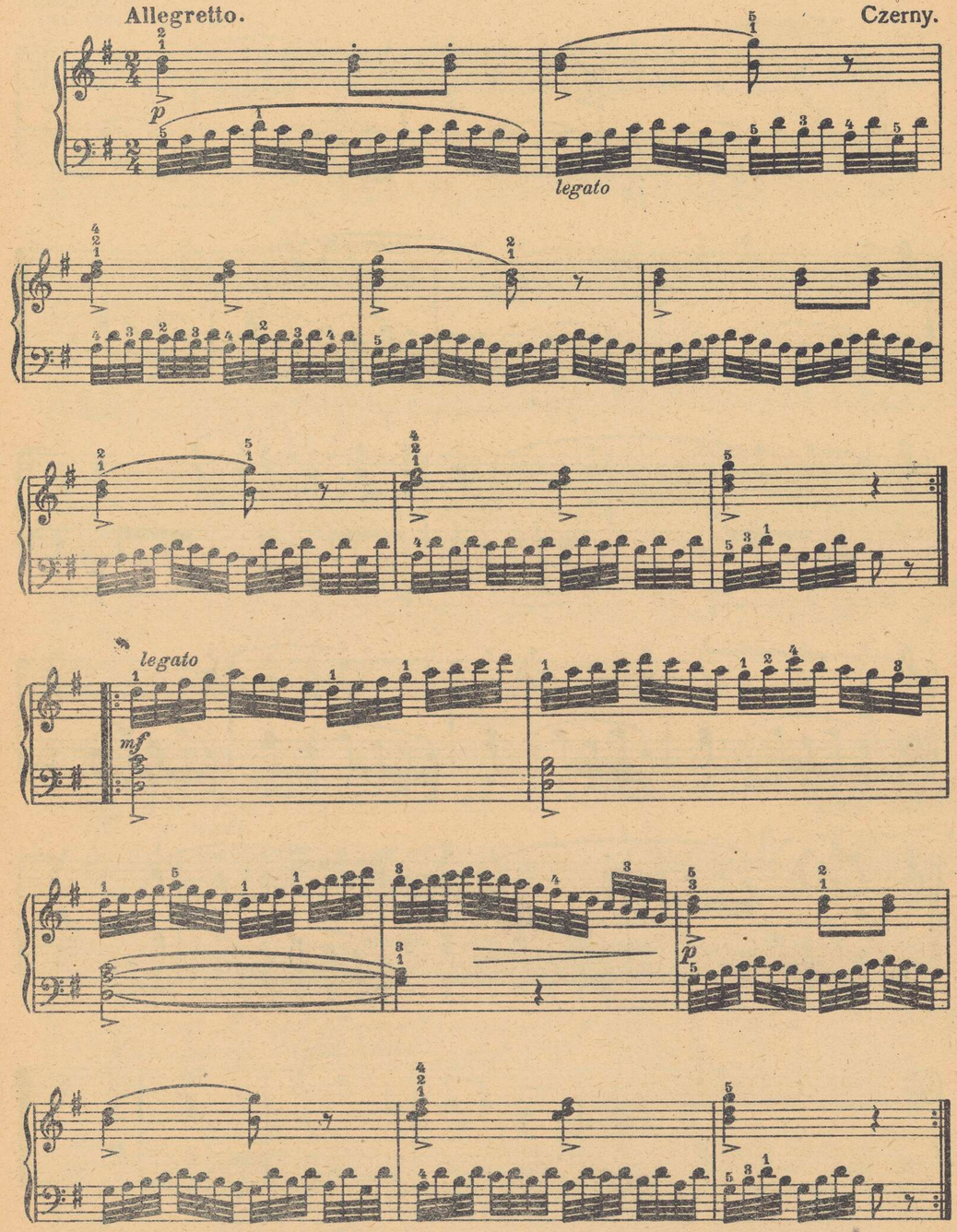
f

p

f

8. ETIUDA (G-dur).

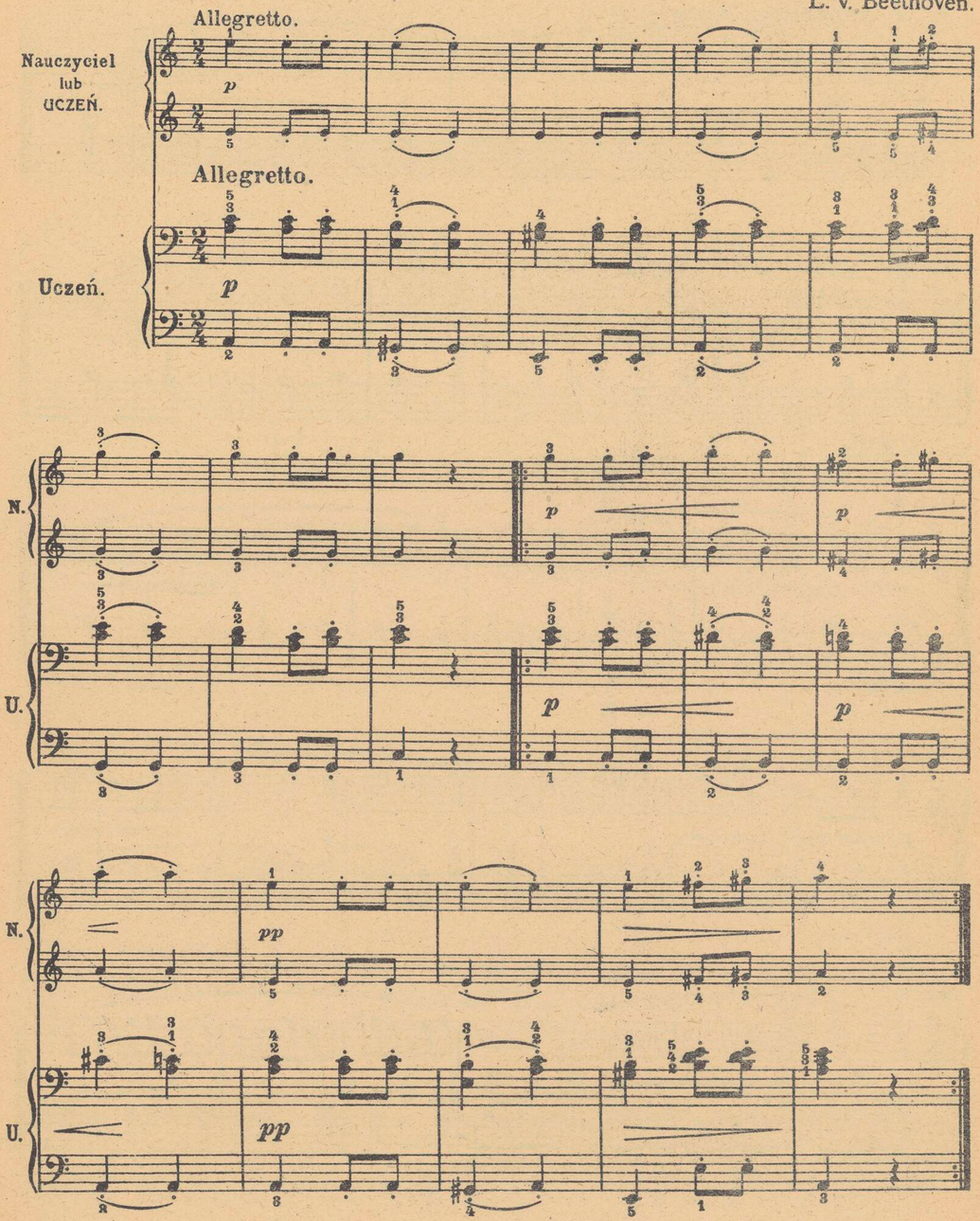
Allegretto. Czerny.

9. ALLEGRETTO Z SYMFONJI na 4 RĘCE

(A-moll).

L. v. Beethoven.

10. ANDANTINO Z WARJACJAMI.

Temat.

Andantino (trochę spokojnie).

War. 1.

War. 2.

War. 3.

War. 4.

11. POLONEZ na 4 RĘCE

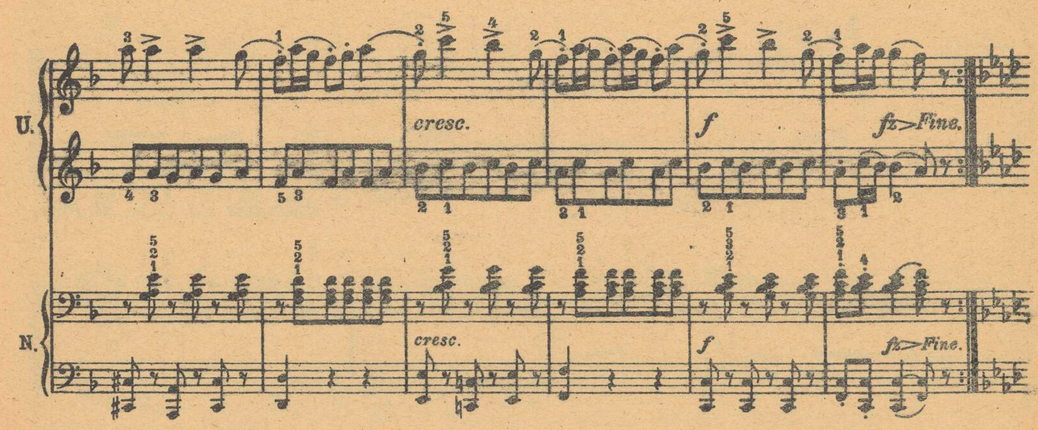
(F - dur).

A. Diabelli.

Moderato.

Trio. U.

Trio. N.

U.

N.

Polonaise da Capo al Fine.

U.

N.

Polonaise da Capo al Fine.

12. ĆWICZENIA NA WYROBIENIE NIEZALEŻNOŚCI PALCÓW.

A. Różycki.

a) Moderato.

b)

c)

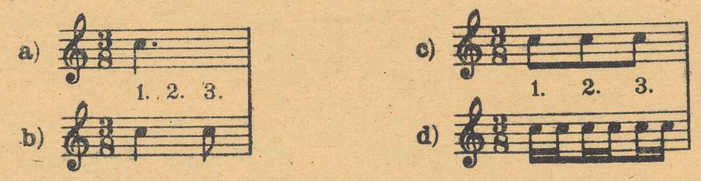
d)

e)

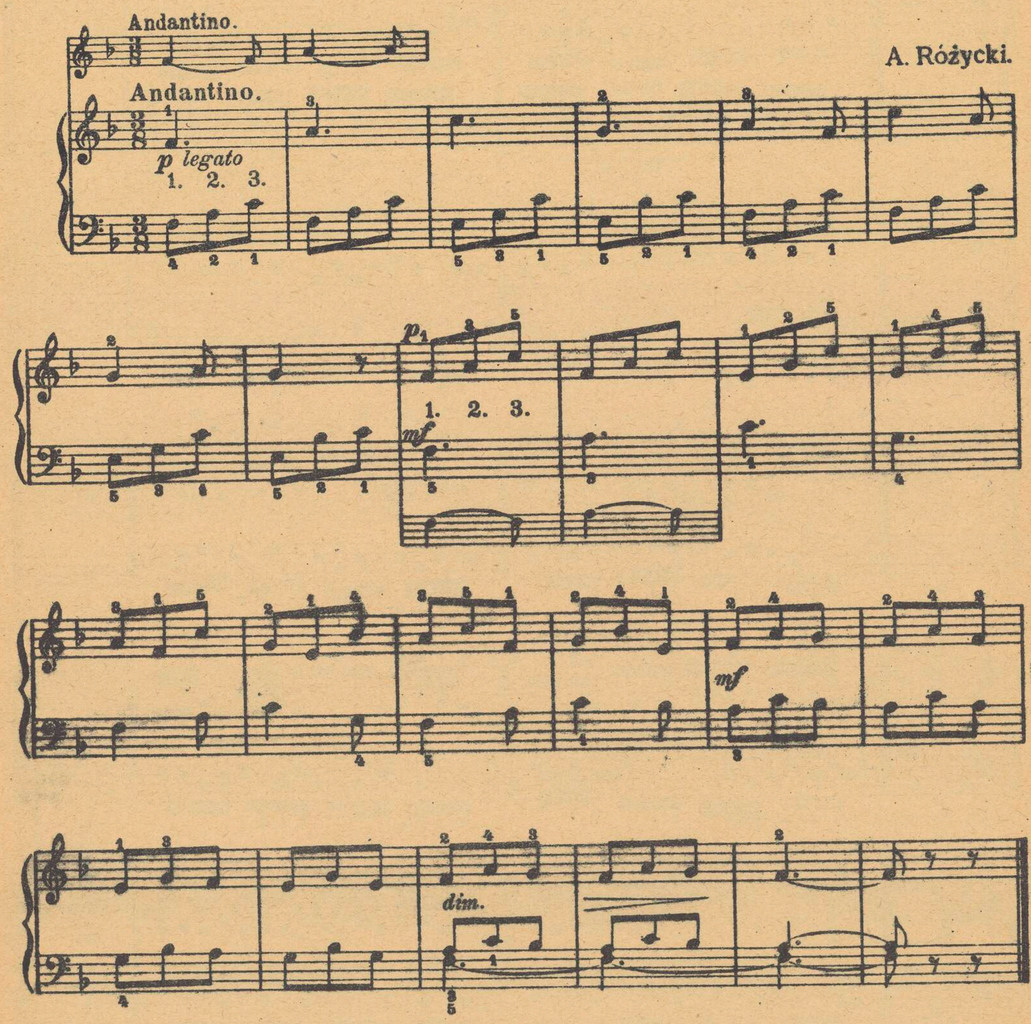
f)

VI. ĆWICZENIA I MELODJE W TAKCIE (rytmie) 3/8.

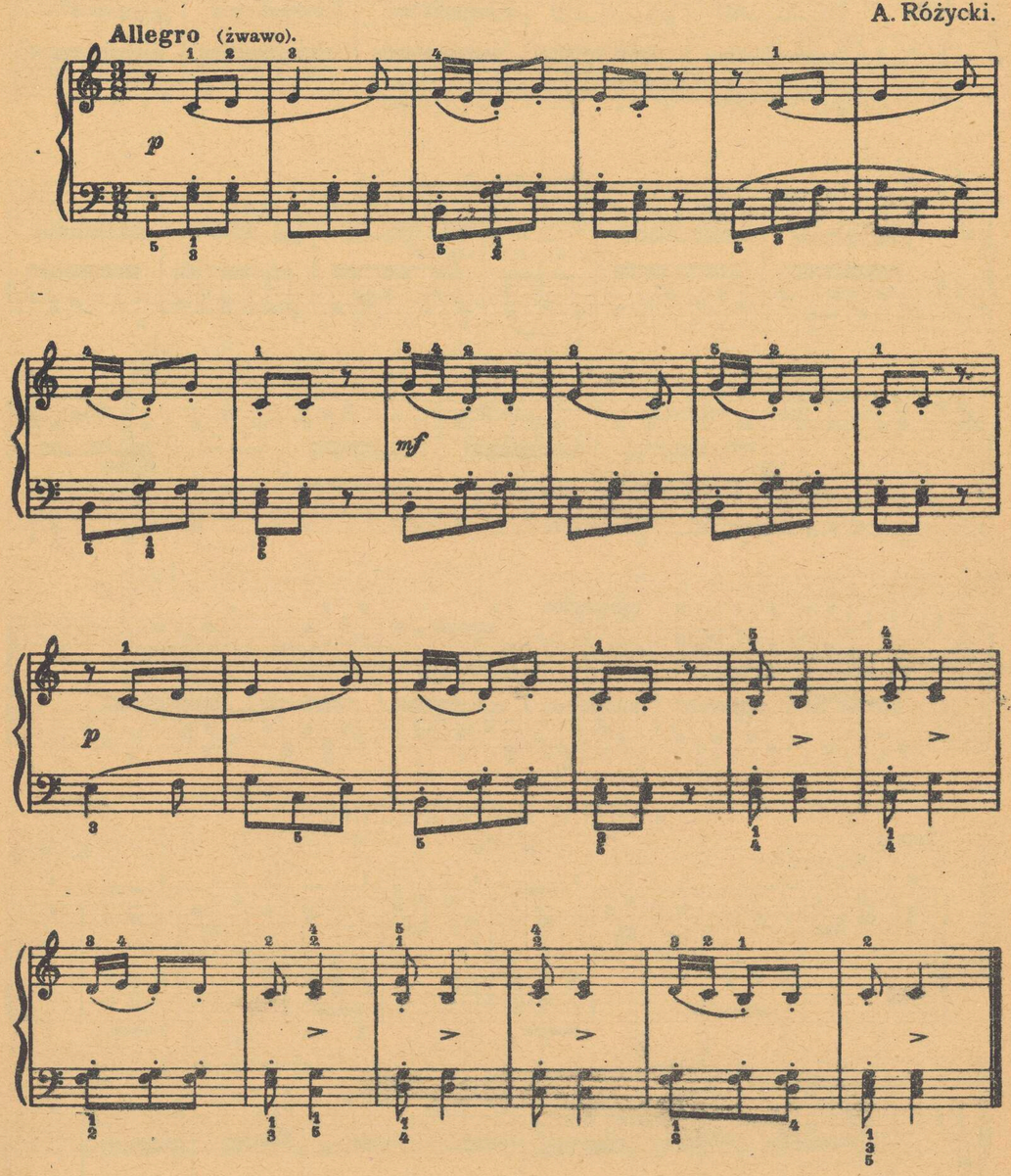
Takt 3/8 mieści w sobie:

1. STUDJUM.

2. MAZUREK (C-dur).

3. ĆWICZENIE. (A-moll).

Allegretto (trochę żwawo). A. Różycki.

mf legato

legato

legato

4. TEMAT Z WARJACJAMI.

Temat. G-dur. F. Kuhlau.

Allegretto.

p

War. 1.

p

War. 2.

p

5. IDYLLA na 4 RĘCE (G-dur).

(Poemat sielankowy.)

Moderato. A. Różycki.
(na temat Krauzego).

Uczeń.

f

Nauczyciel

f

U.

f

N.

f

U.

N.

8

f

1. 2.

p

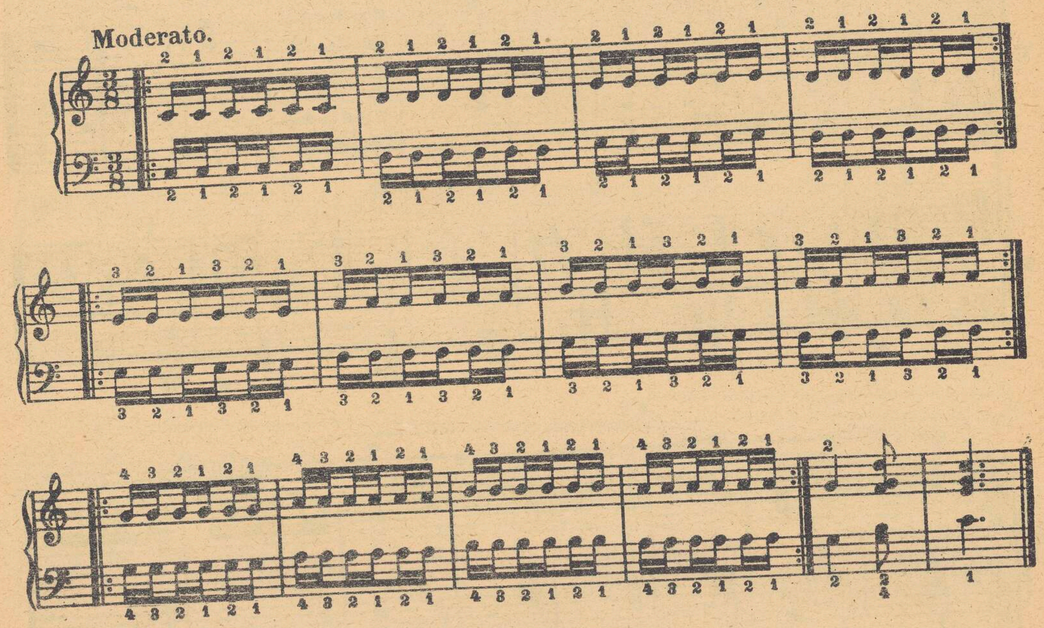
pp

Ped.

6. ĆWICZENIE dla zmiany palców na jednym klawiszu.

A. R.

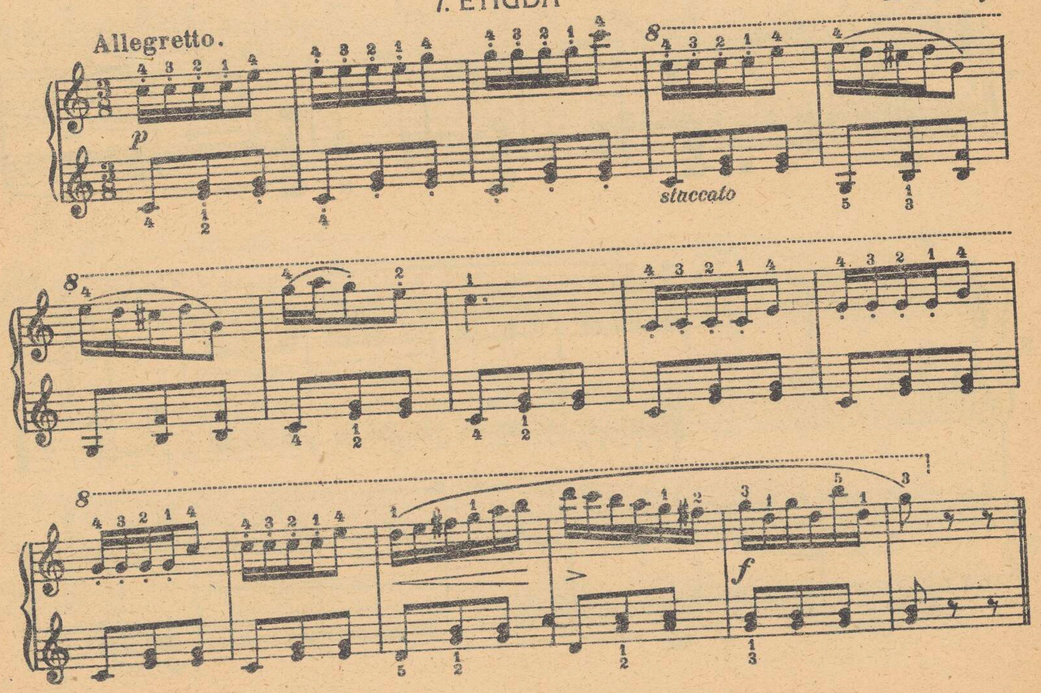
Moderato.

7. ETIUDA

K. Czerny.

Allegretto.

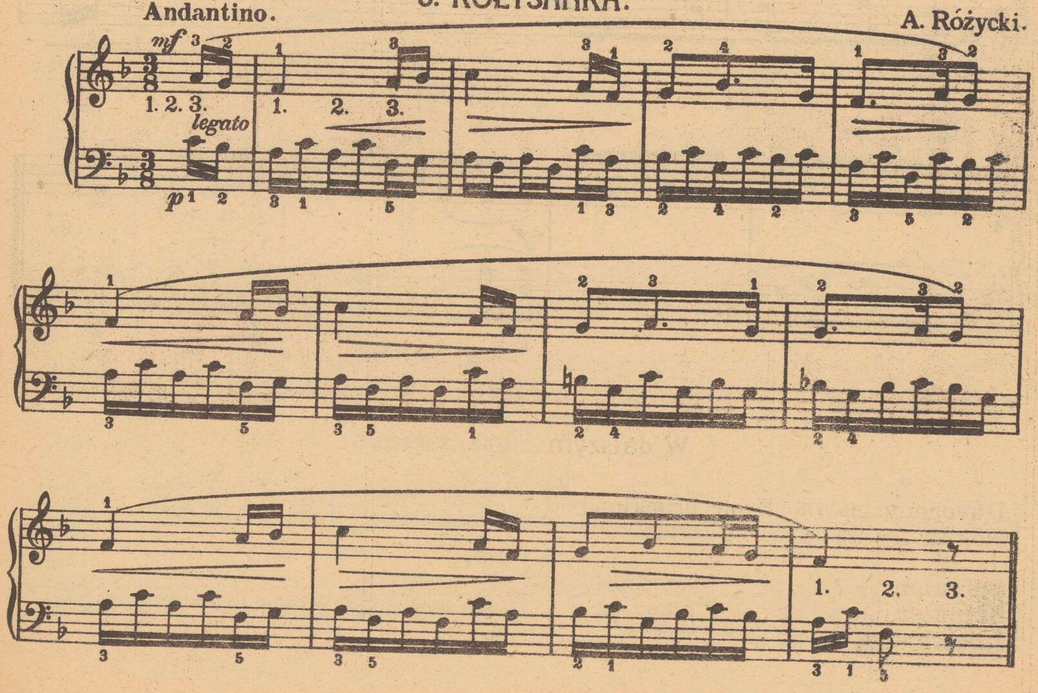

8. KOŁYSANKA.

A. Różycki.

Andantino.

W dalszym ciągu zalecam:

na 2 ręce:

Duvernoy op. 176 École primaire.
Köhler op. 182 10 petites études.
„Etudes et Exercices" II dégré éd. M. Arct.

na 4 ręce:

Spindler op. 216 cah. IV Sans repos, etc.
Spindler op. 216 cah. V L'écho, etc.
Loeschhorn op. 182 cah. II.
„Les deux amies" I dégré éd. M. Arct.

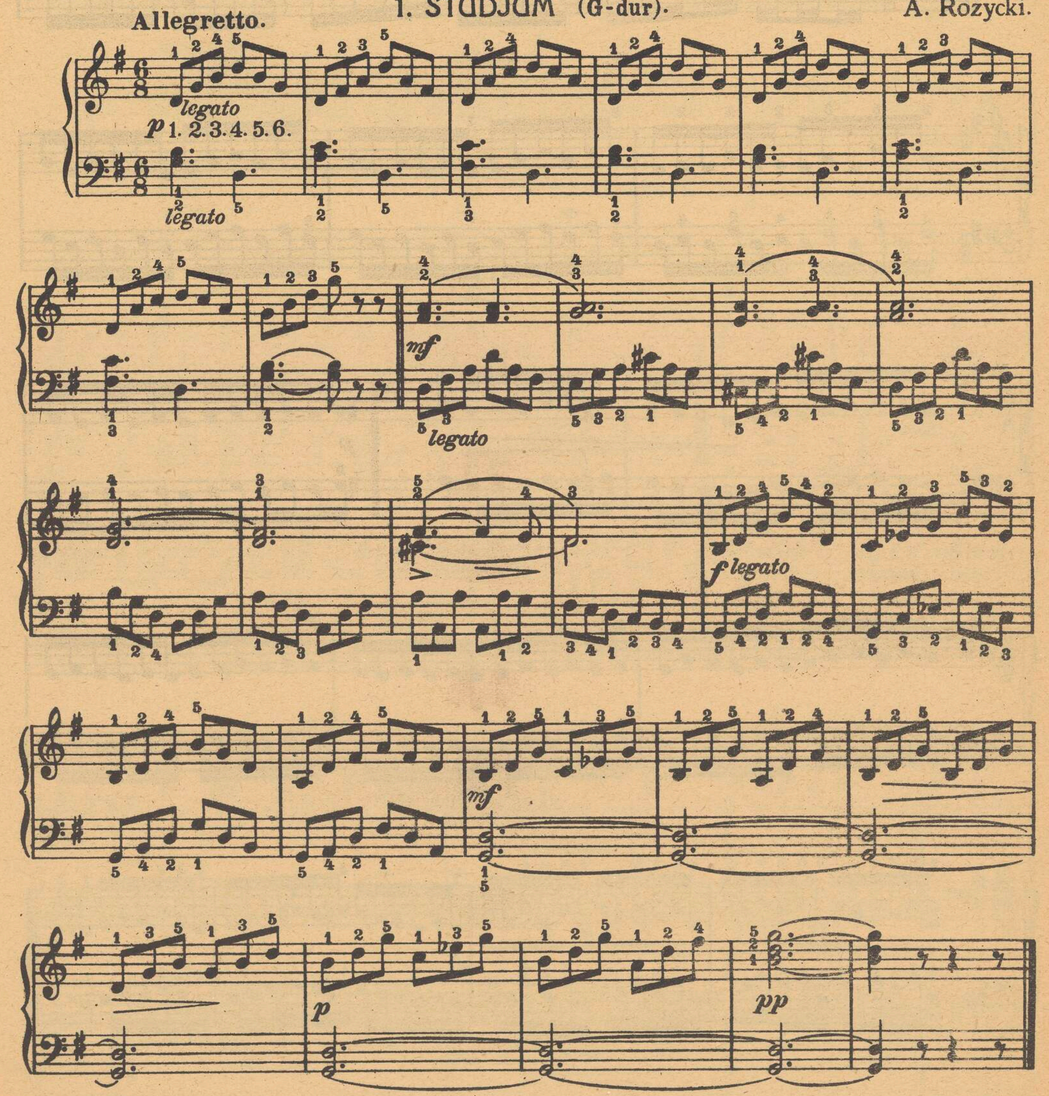
VII. ĆWICZENIA I MELODJE W TAKCIE (rytmie) 6/8.

Takt 6/8 mieści w sobie:

a) 1. 2. 3. 4. 5. 6.
b)
c) 1. 2. 3. 4. 5. 6.
d)
e) 1. 2. 3. 4. 5. 6.

1. STUDJUM (G-dur).

A. Różycki.

2. ĆWICZENIE.

(D-dur).

Allegro (żwawo). A. Różycki.

mf legato

p

f

3. ŚPIEW FLISAKÓW

(G-moll).

A. Różycki.

Moderato (umiarkowanie).

U.

p

Moderato.

N.

Ped. * Ped. *

1. 2.

U.

N.

Ped. *

Cantabile (śpiewnie).

U.

mf *rit.* *a tempo* *f*

Cantabile.

N.

mf *rit.* *a tempo* *f*

U.

N.

rit.

a tempo

p

p

rit.

p a tempo

U.

N.

U.

pp tranquillo (spokojnie)

poco rit.
(cokolwiek zwolnić)

N.

pp tranquillo

poco rit.

4. BARKAROLA

(Śpiew weneckich żeglarzy).

A. Różycki

Poco moderato. (cokolwiek umiarkowanie).

p

legato

mf

rit.

mf a tempo

legato

p

rit.

p piu mosso
(trochę prędzej)

p

poco rit.

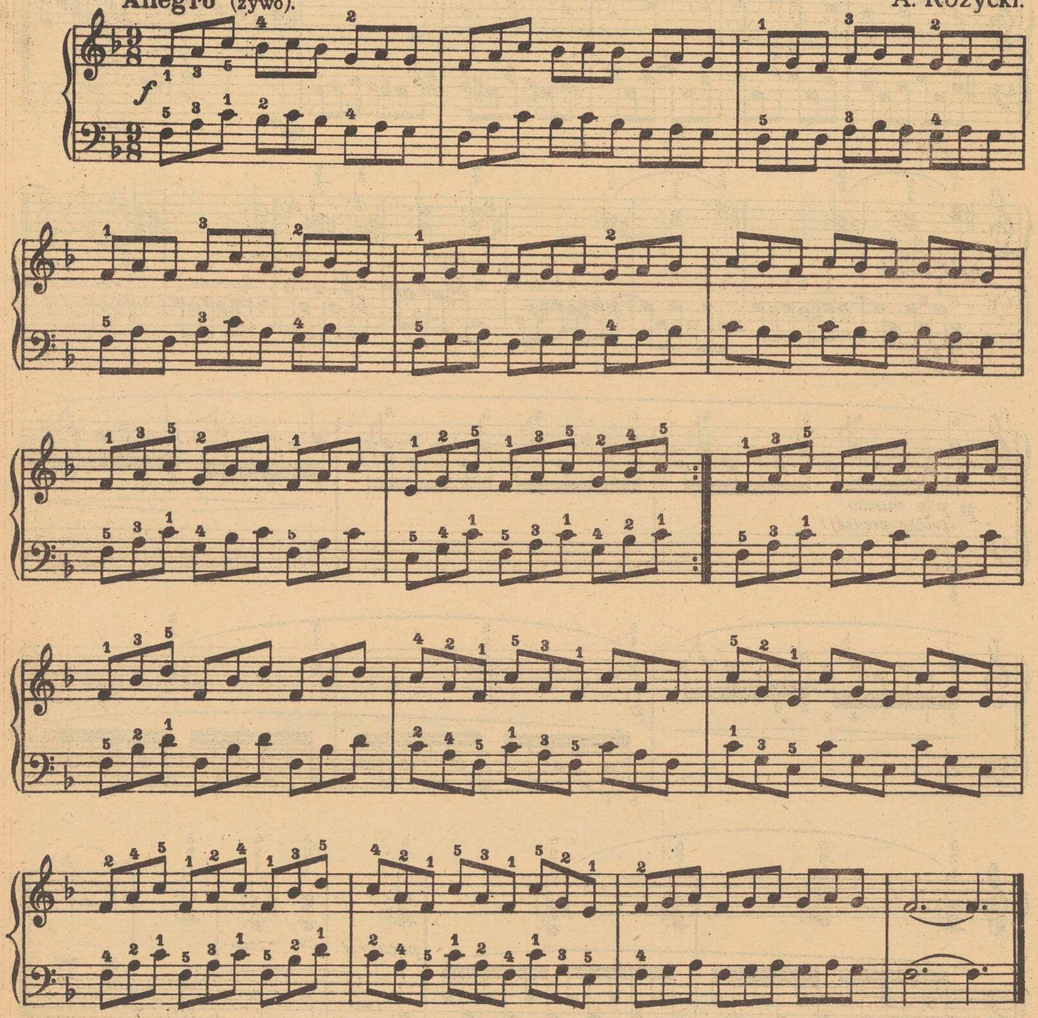
VIII. ĆWICZENIA I MELODJE W TAKCIE (rytmie) 9/8

Takt 9/8 mieści w sobie:

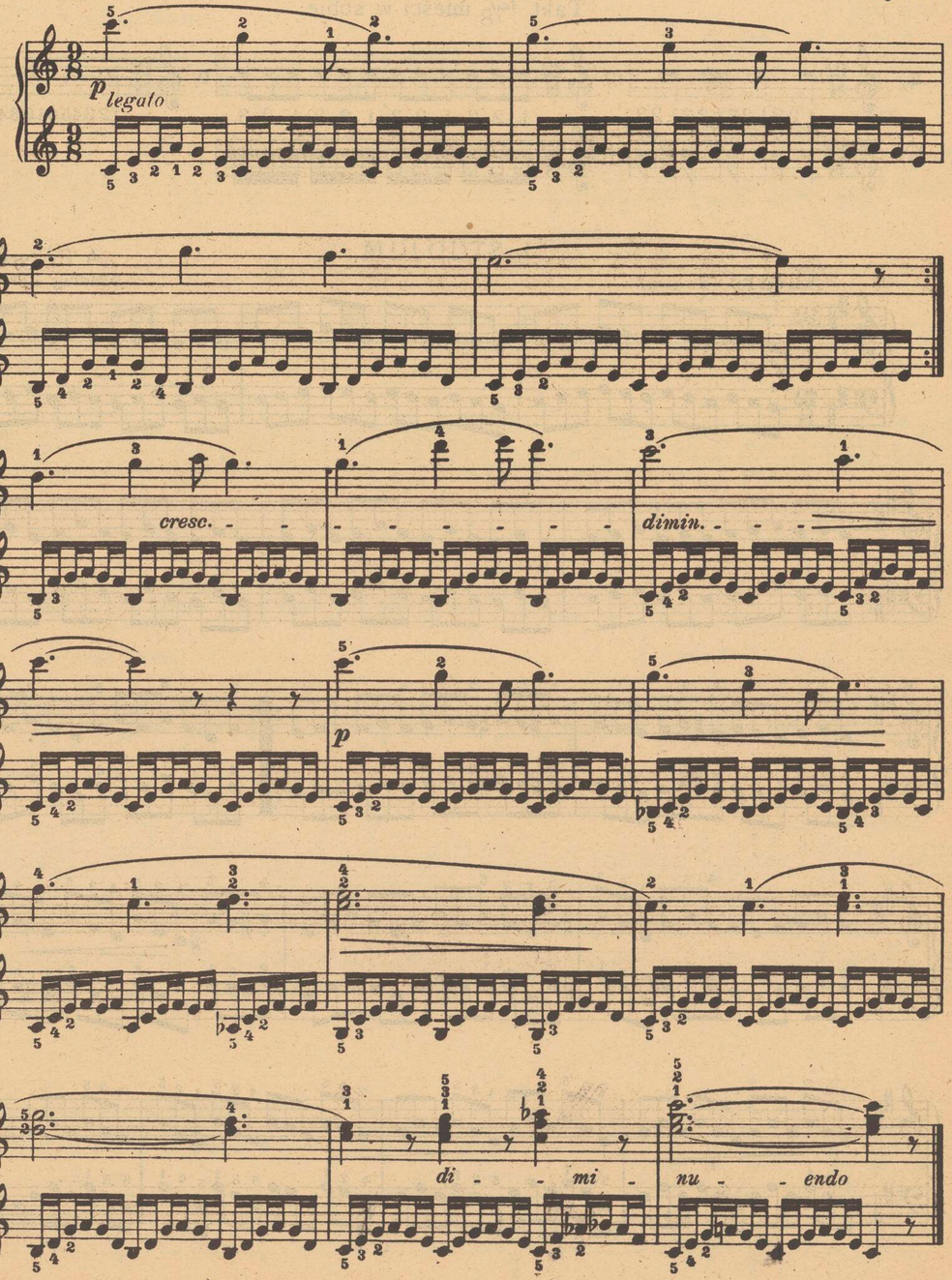
1. STUDJUM.

Allegro (żywo). A. Różycki.

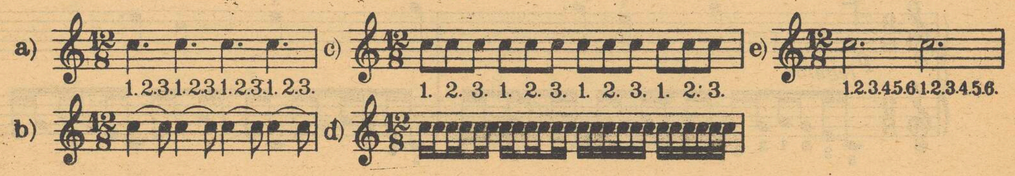
2. PRELUDJUM.

Andantino. A. Różycki.

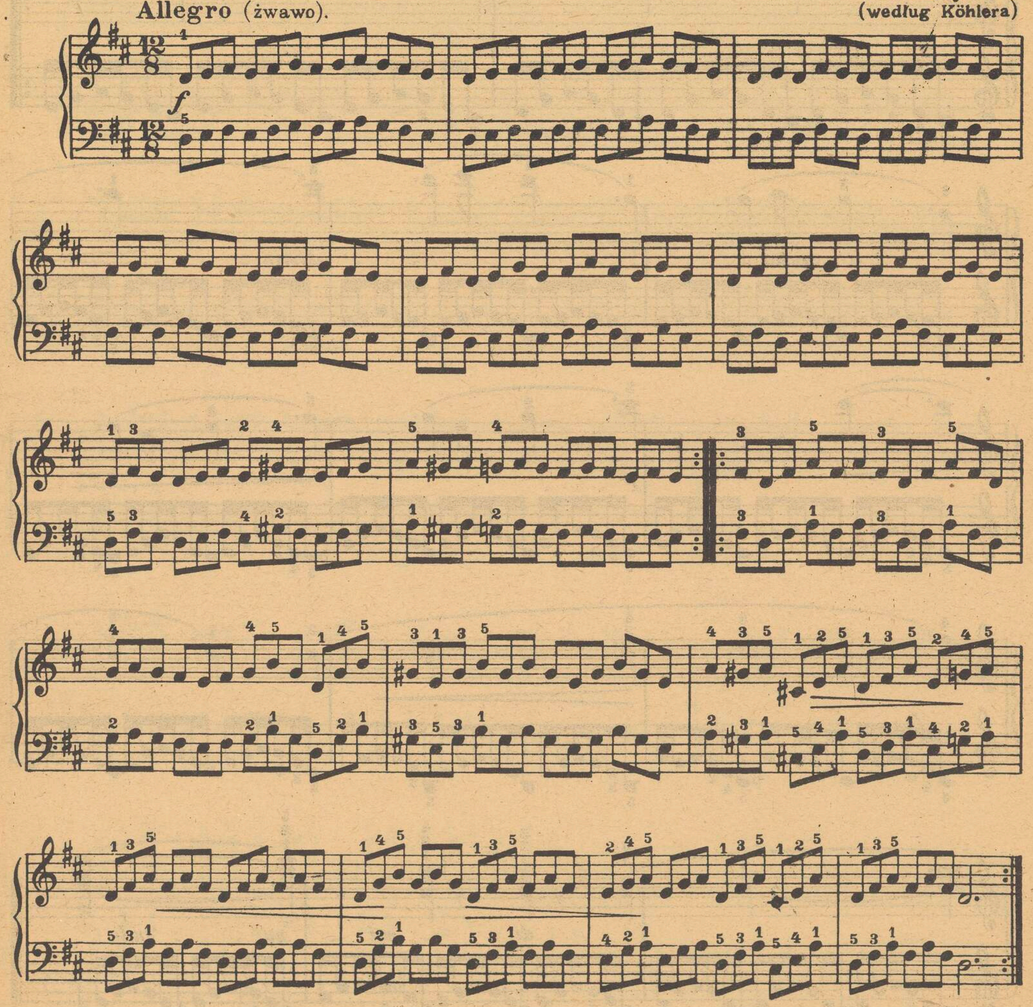
IX. ĆWICZENIA I MELODJE W TAKCIE (rytmie) 12/8

Takt 12/8 mieści w sobie:

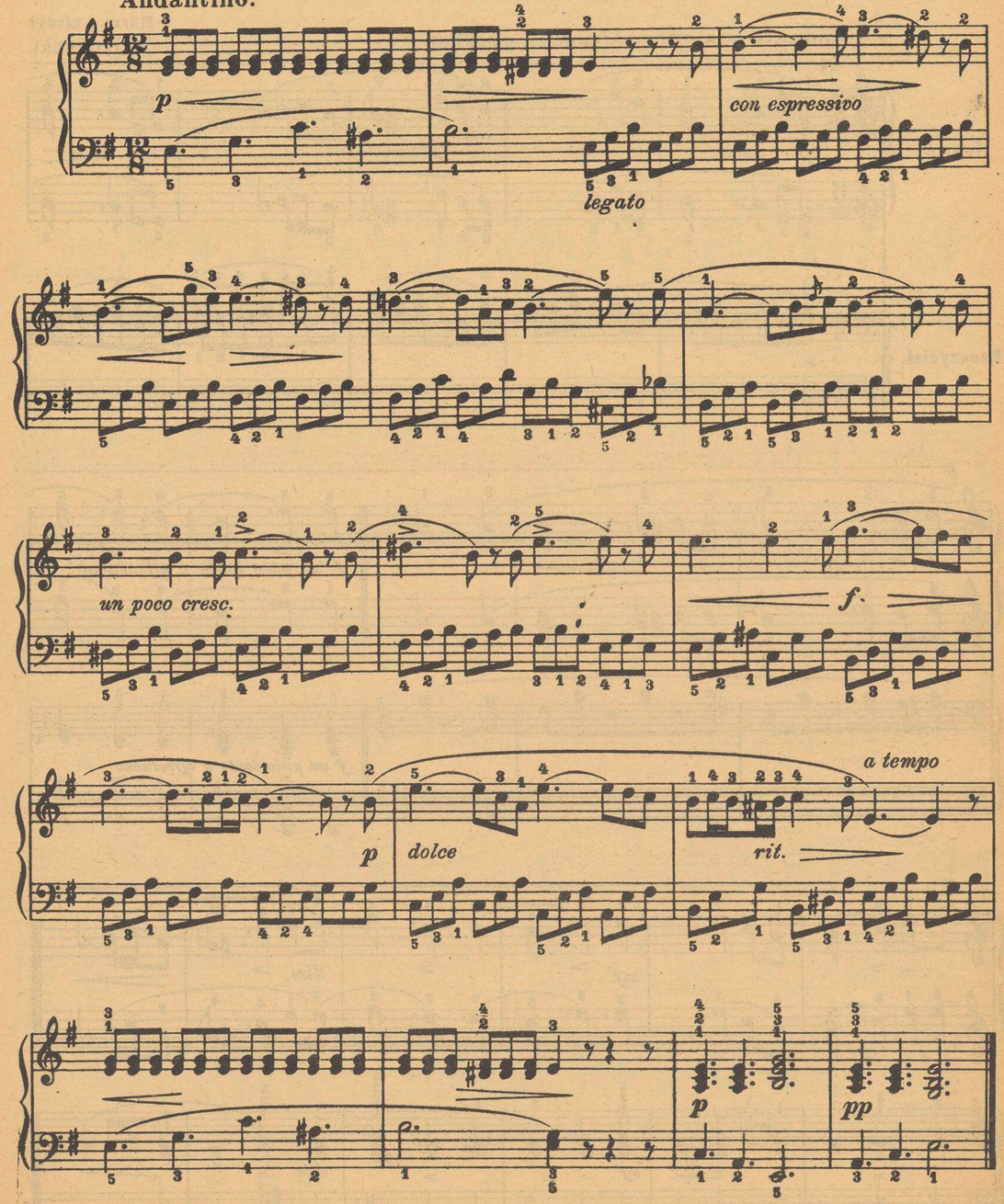
1. STUDJUM.

A. Różycki.
(według Köhlera)

2. SKARGA MŁODEJ DZIEWCZYNY.

F. Schubert.
(1797 - 1828)

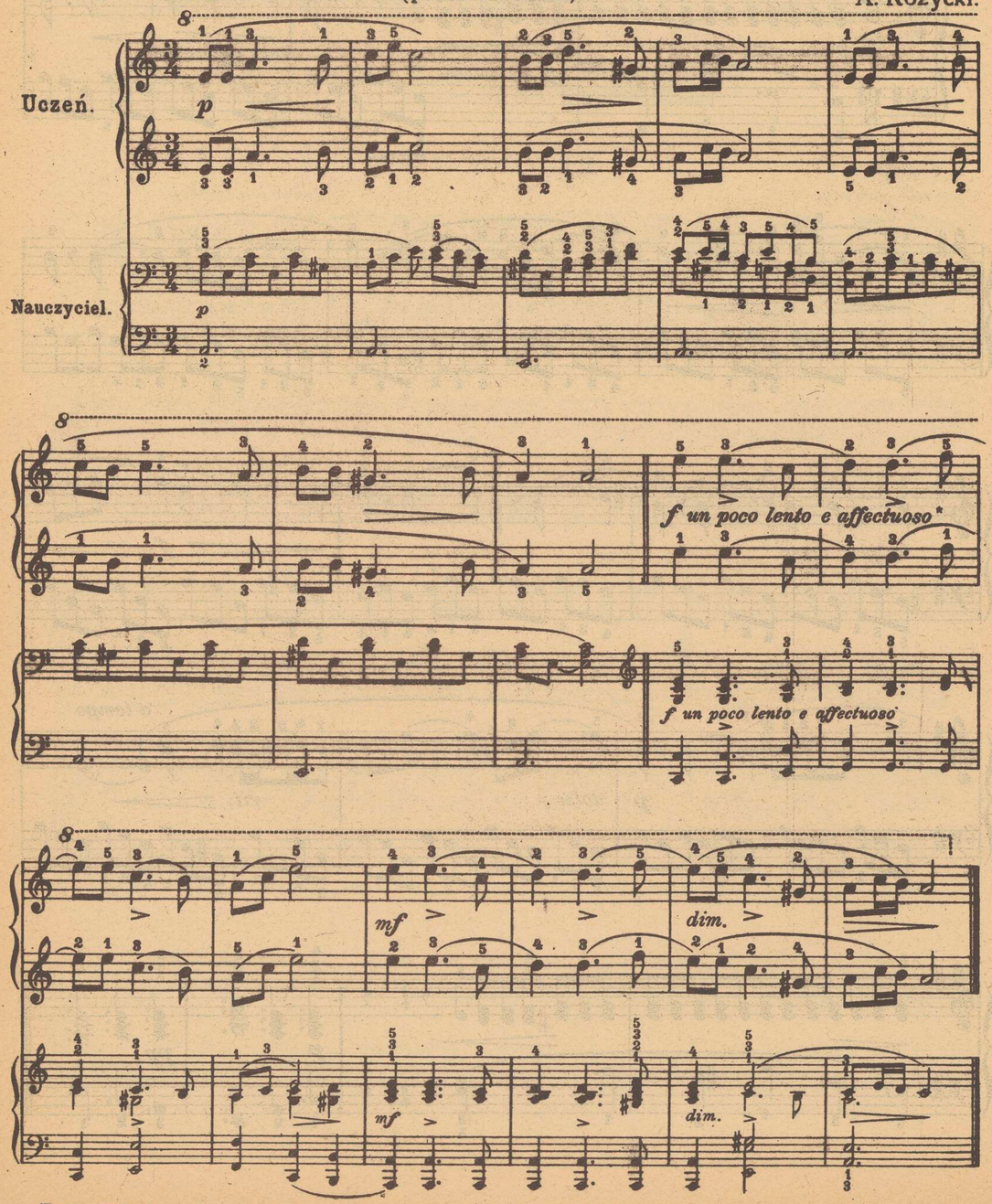

X. MELODJE I TAŃCE LUDOWE na 2 i 4 RĘCE.

1. MELODJA LUDOWA na 4 RĘCE.

Andante maestoso (powoli i wzniośle).

Harm. i ułożył
A. Różycki.

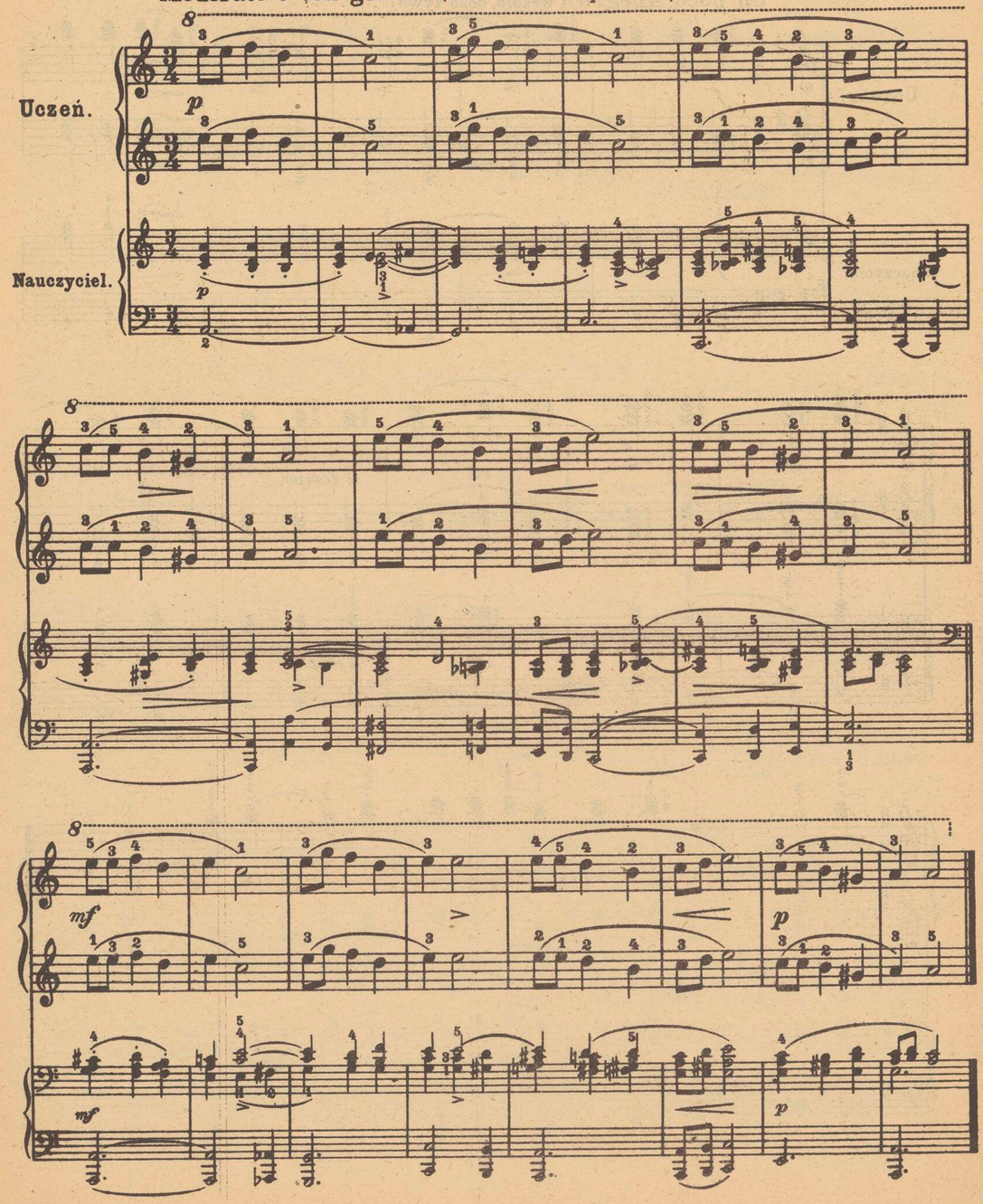

Trochę wolniej i z uczuciem.

2. MELODJA LUDOWA na 4 RĘCE
(A-moll).

Harm. i ułożył
A. Różycki.

Moderato e con grazia (umiarkowanie i powabnie).

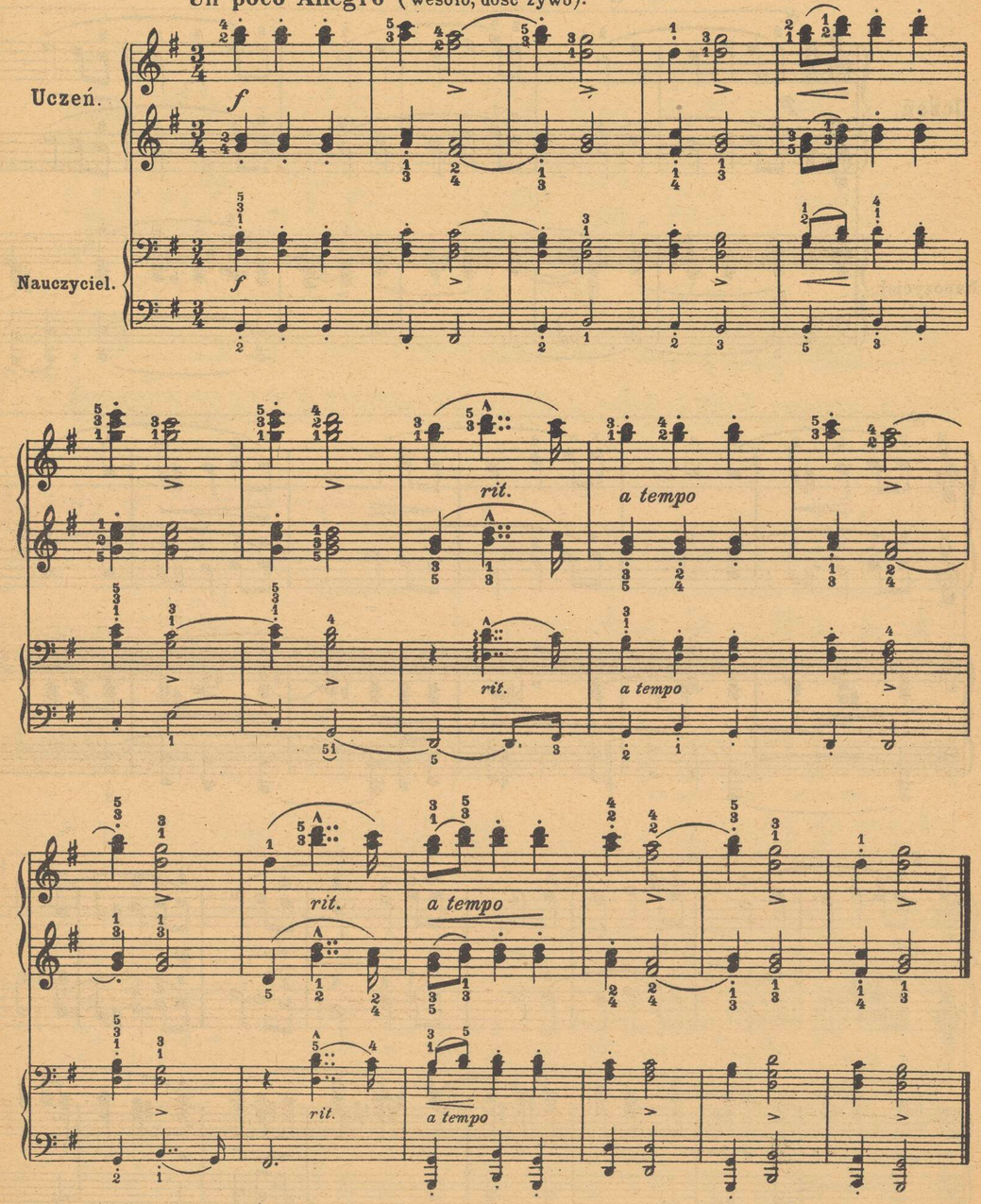

3. MELODJA LUDOWA na 4 RĘCE.

(G-dur).

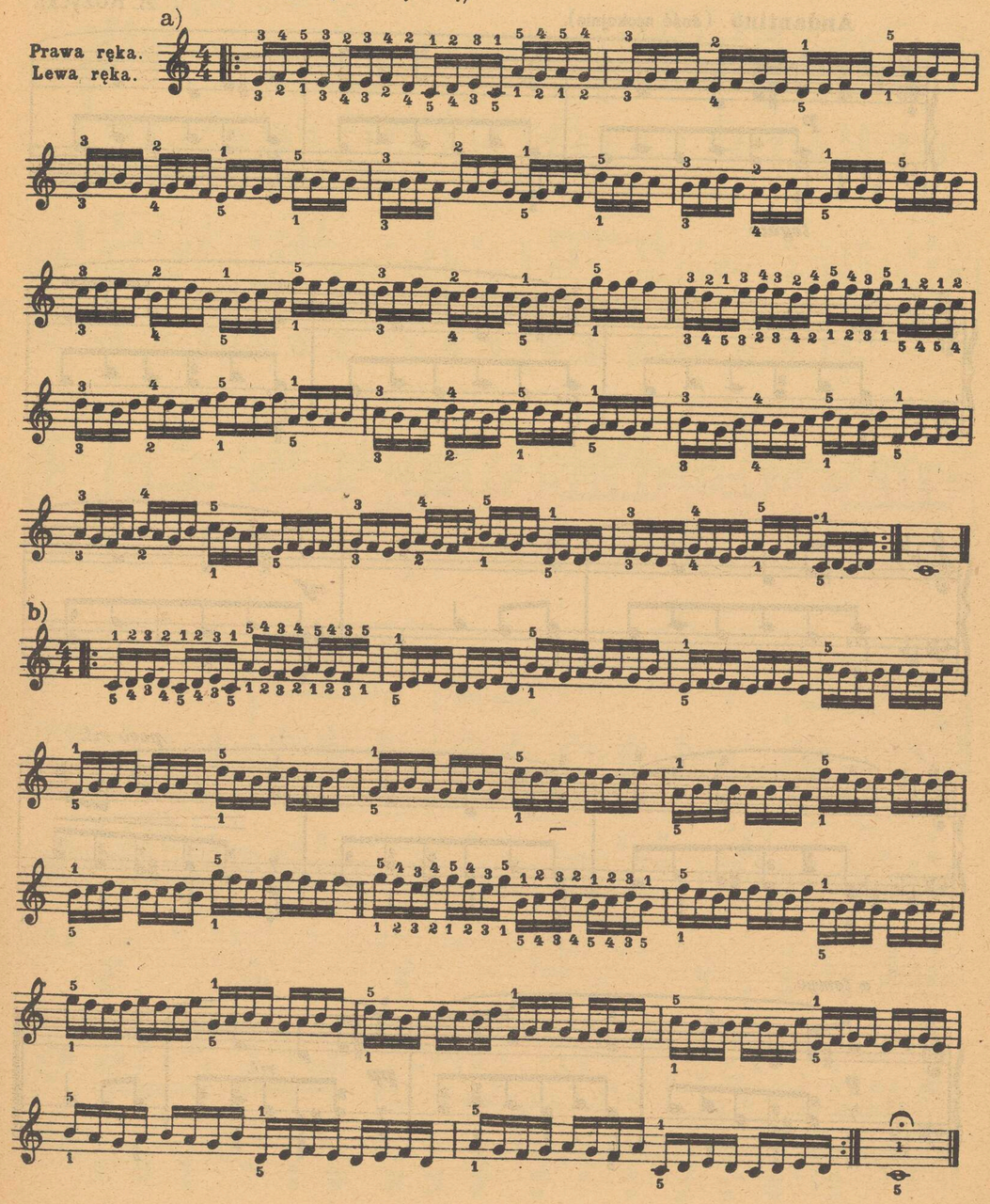
Harm. i ułożył
A. Różycki.

Un poco Allegro (wesoło, dość żywo).

4. ĆWICZENIA W PROGRESJACH DJATONICZNYCH.

(Lewa ręka grać powinna o jedną oktawę niżej):

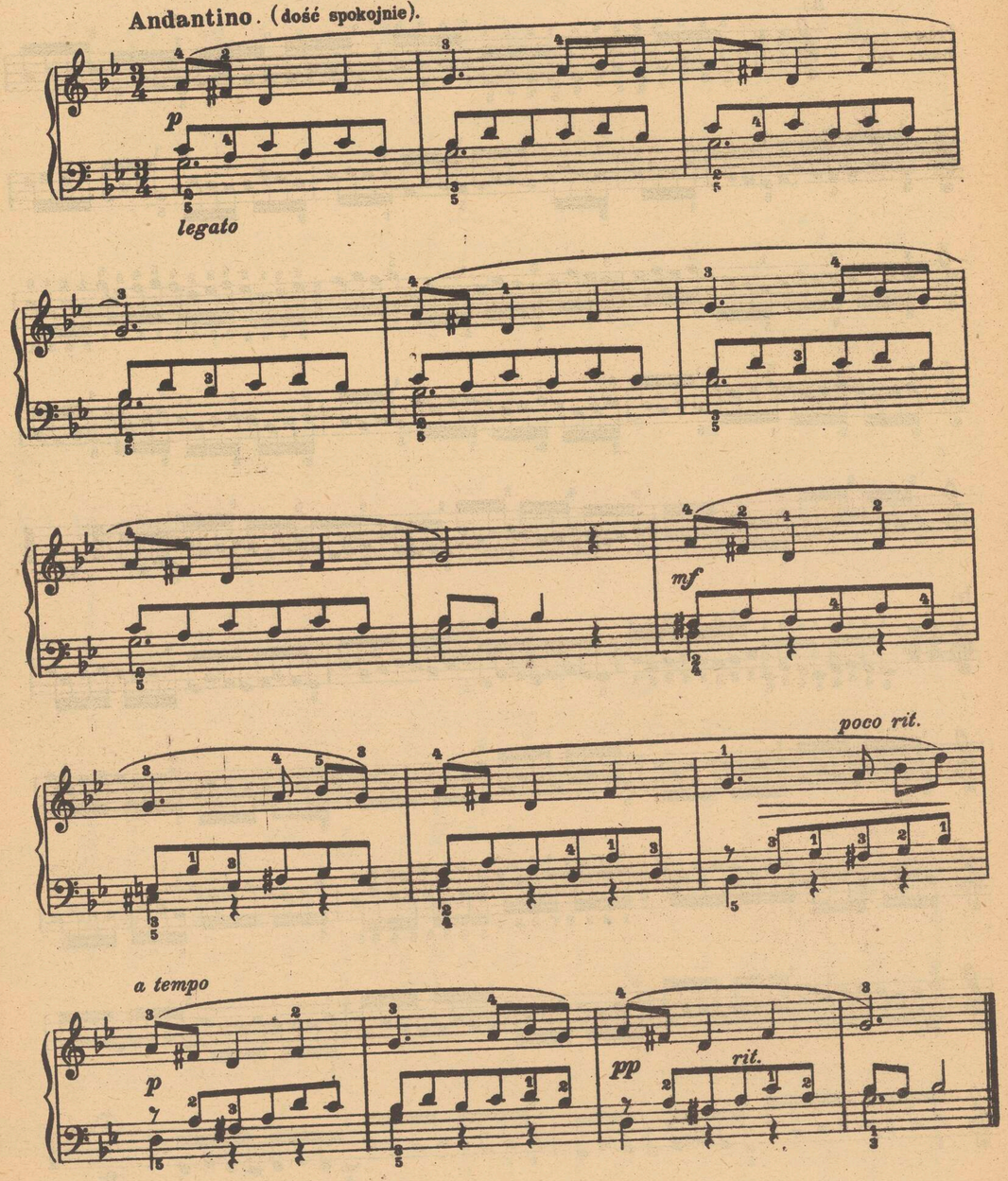

5. MELODJA LUDOWA

(G-moll).

Harm. i ułożył
A. Różycki.

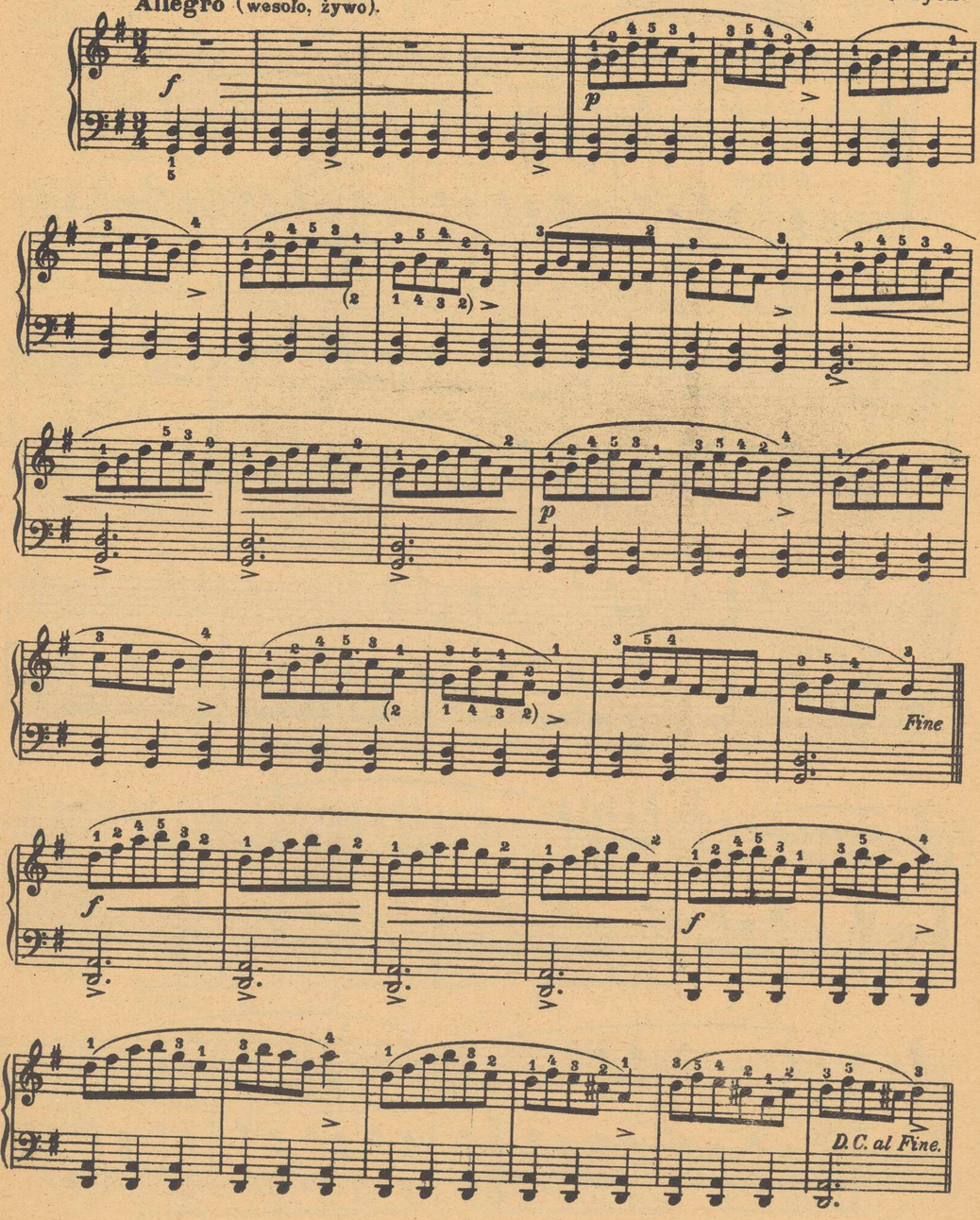
Andantino. (dość spokojnie).

6. OBEREK.

A. Różycki

Allegro (wesoło, żywo).

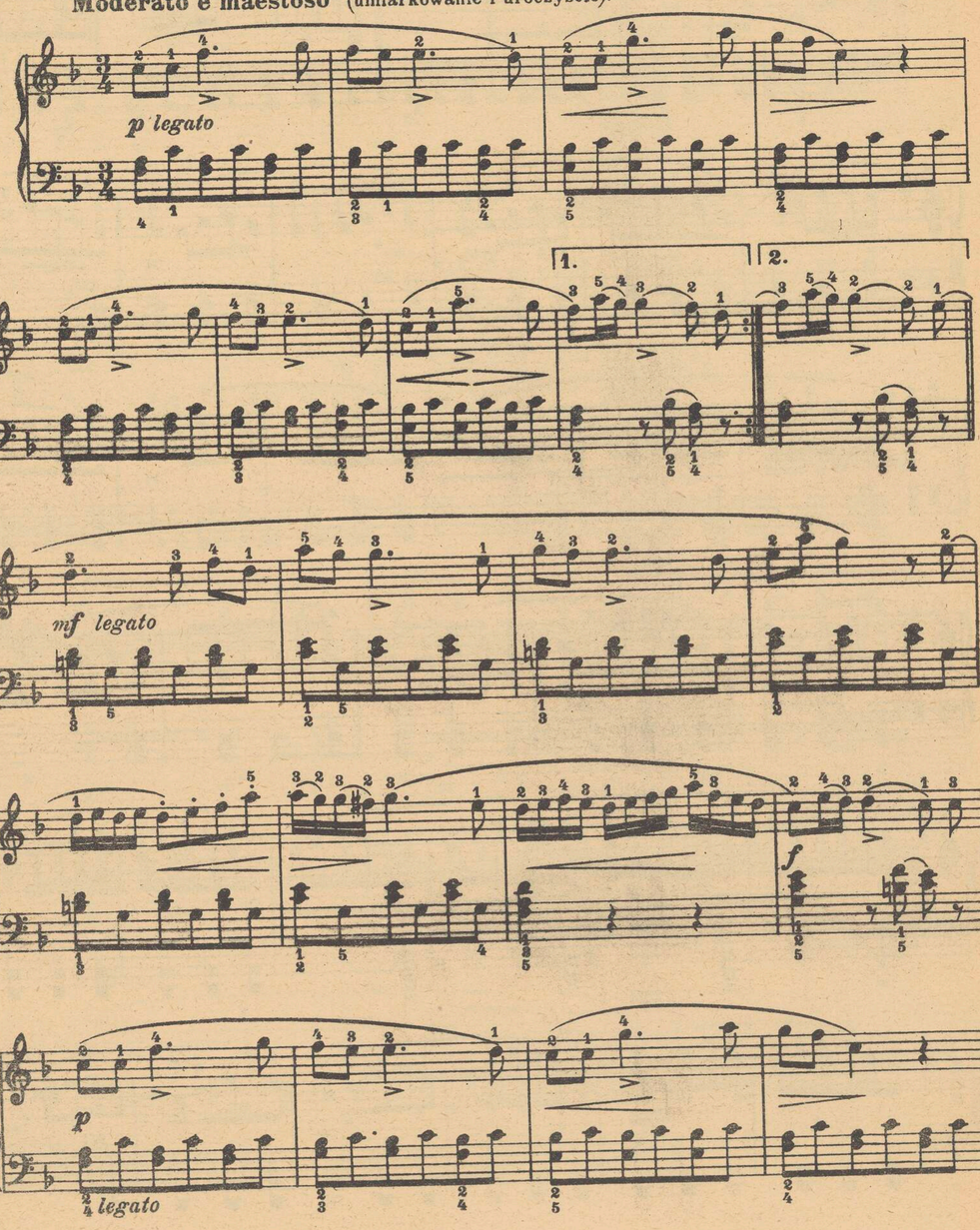

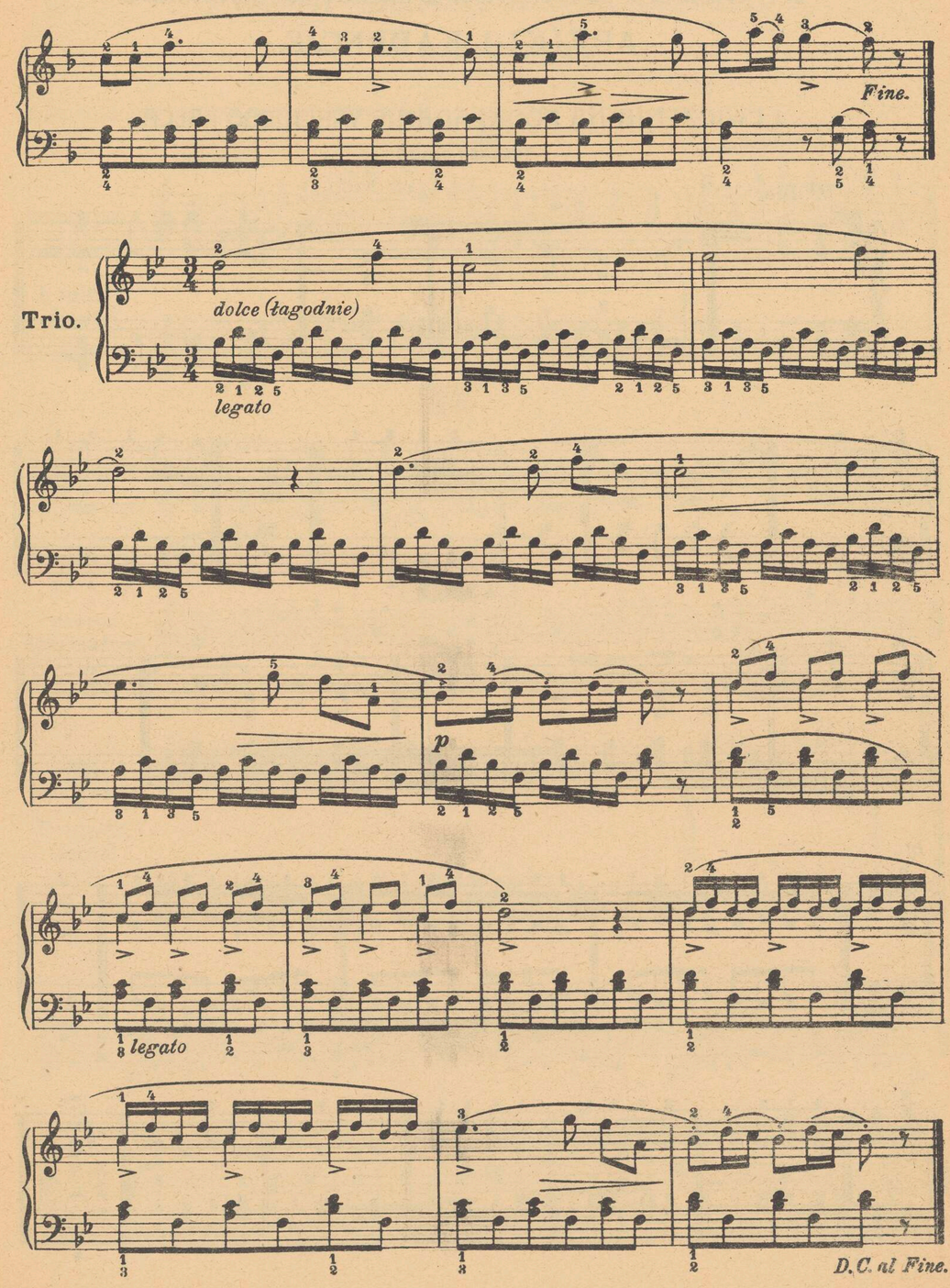
7. POLONEZ.

A. Różycki.

Moderato e maestoso (umiarkowanie i uroczyście).

XI. GAMMY MINOROWE (melodyjne i harmoniczne)
ARFIKI I KADENCJE.

1. ĆWICZENIA NA PODKŁADANIE WIELKIEGO PALCA.
(dalszy ciąg.)

a)

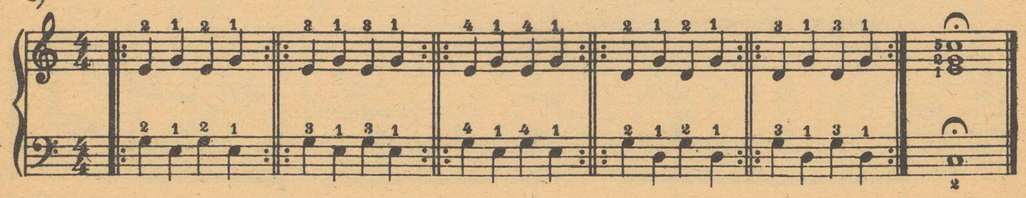
Wolno.

b)

c)

2. GAMMY MINOROWE (melodyjne i harmoniczne).
a) Z KRZYŻYKAMI.

(Lewa ręka grać powinna o jedną oktawę niżej).

A.

Gamma.

melodyjna. (przy kluczu: nie)

A minor: (moll) harmoniczna.

Kadencja.

Arfiki:

akordu septymowego.

akordu doskonałego.

E.

mel. (przy kluczu: fis)

E minor: (moll) 1♯ harm.

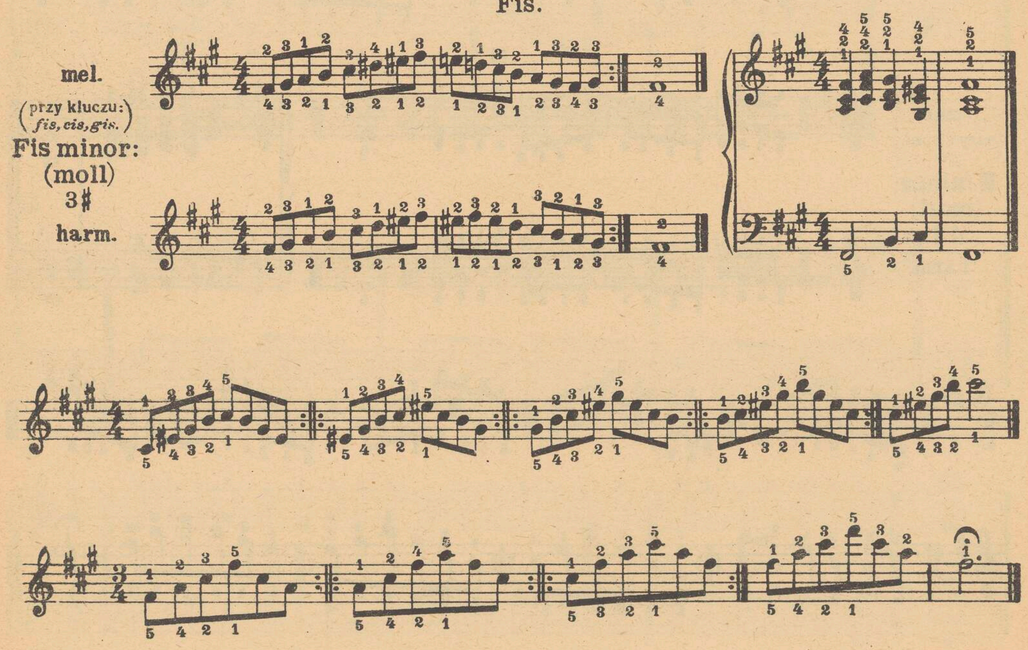
H.

mel.
(przy kluczu: *fis, cis.*)
H minor:
(moll)
2♯
harm.

Fis.

mel.
(przy kluczu: *fis, cis, gis.*)
Fis minor:
(moll)
3♯
harm.

Cis.

mel.
(przy kluczu: *fis, cis, gis, dis.*)
Cis minor:
(moll)
4♯
harm.

Gis.

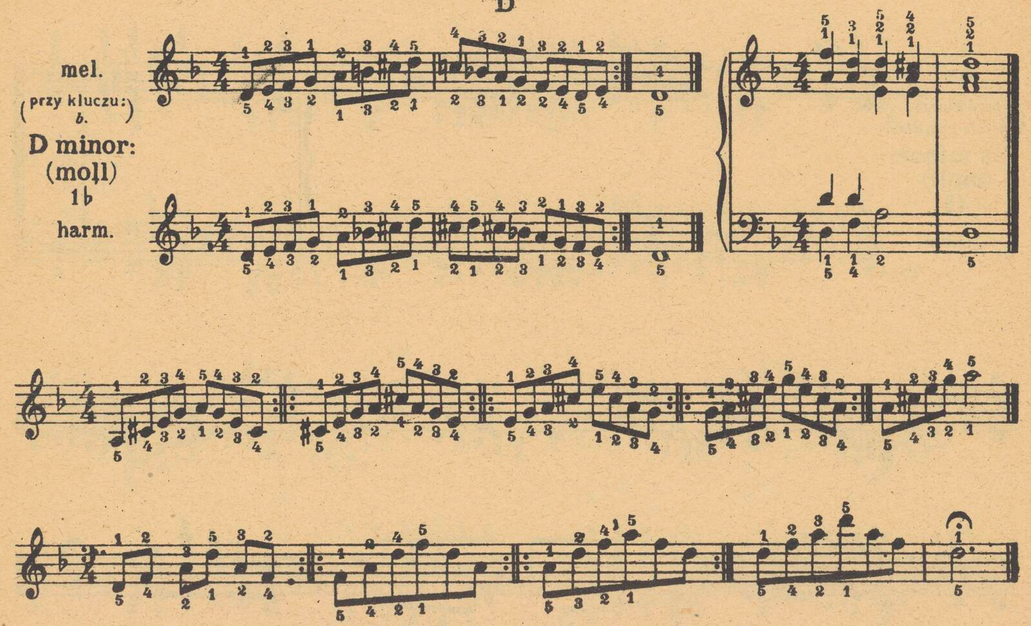
mel.
(przy kluczu: *fis, cis, gis, dis, ais*)
Gis minor:
(moll)
5♯
harm.

♭) Z BEMOLAMI.

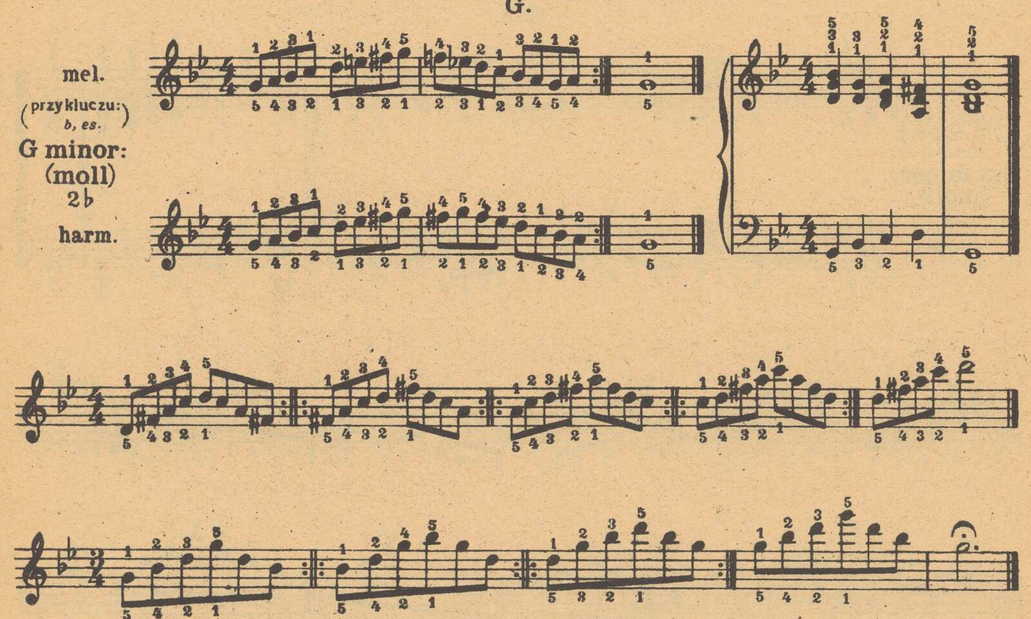
D

mel.
(przy kluczu: *b.*)
D minor:
(moll)
1♭
harm.

G.

mel.
(przy kluczu: *b, es.*)
G minor:
(moll)
2♭
harm.

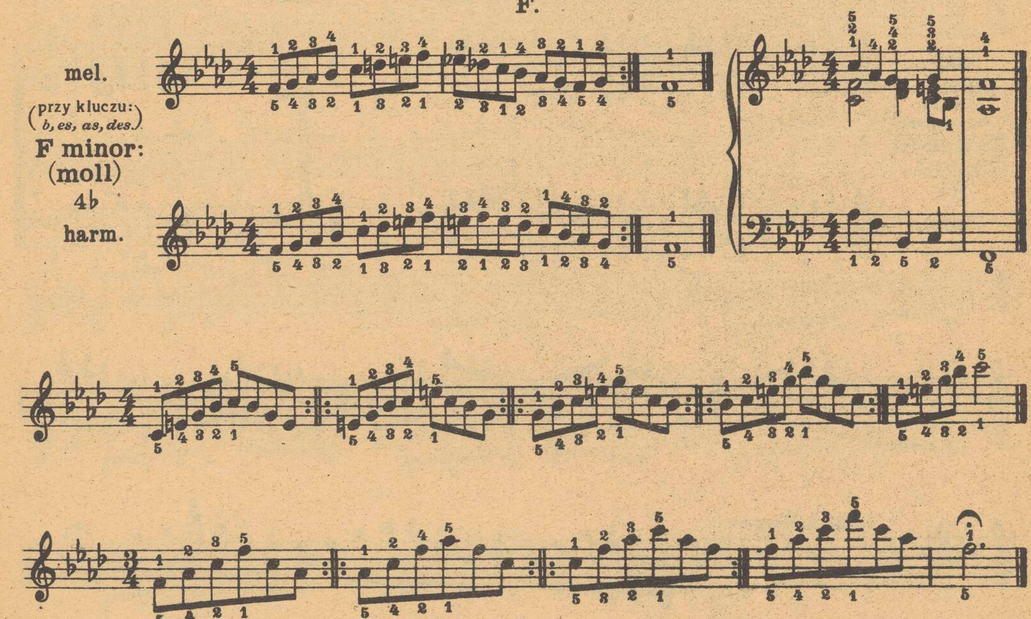
C.

mel.
(przy kluczu: *b, es, as.*)
C minor:
(moll)
3♭
harm.

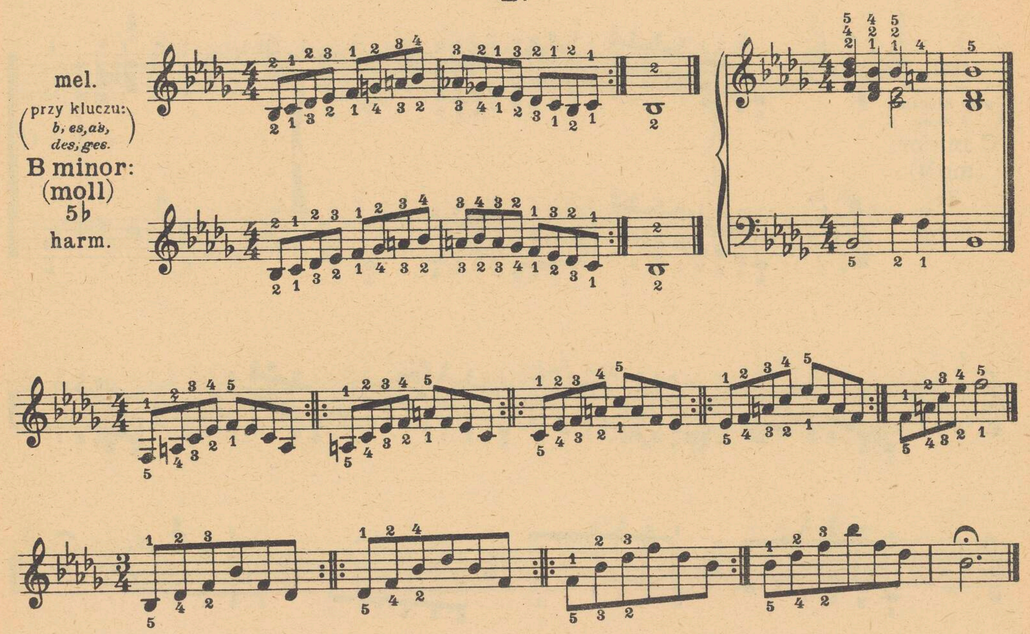
F.

mel.
(przy kluczu: *b, es, as, des.*)
F minor:
(moll)
4♭
harm.

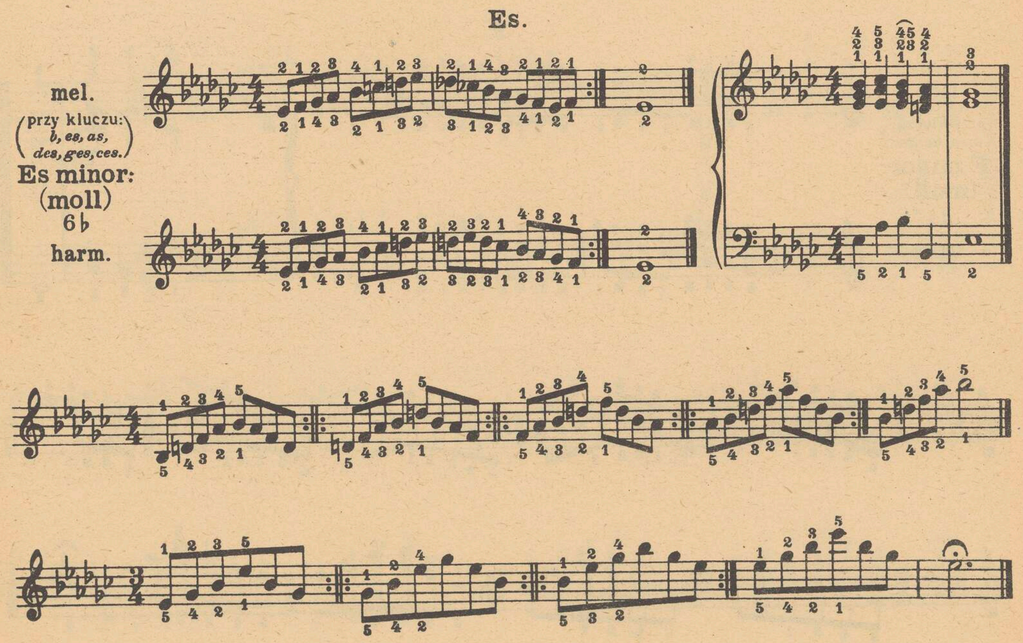
B.

mel.
(przy kluczu: *b, es, as, des, ges.*)
B minor:
(moll)
5♭
harm.

Es.

mel.
(przy kluczu: *b, es, as, des, ges, ces.*)
Es minor:
(moll)
6♭
harm.

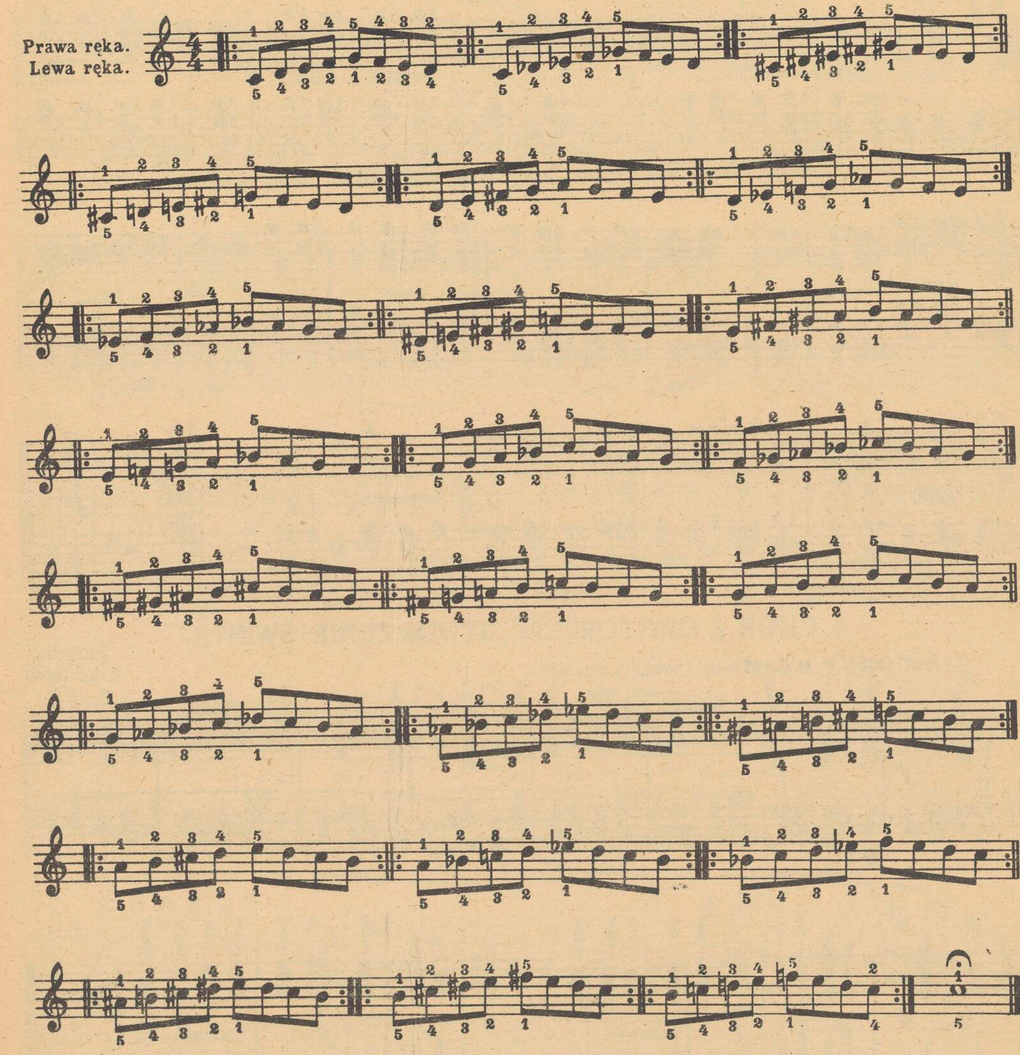
XII. ĆWICZENIA, MELODJE I SONATKI W RYTMACH (taktach) 4/4 2/4 3/4 3/8 6/8 9/8 i 12/8.

1. ĆWICZENIA PIĘCIOPALCOWE.

(W progresjach chromatycznych.)

(Lewa ręka grać powinna o jedną oktawę niżej).

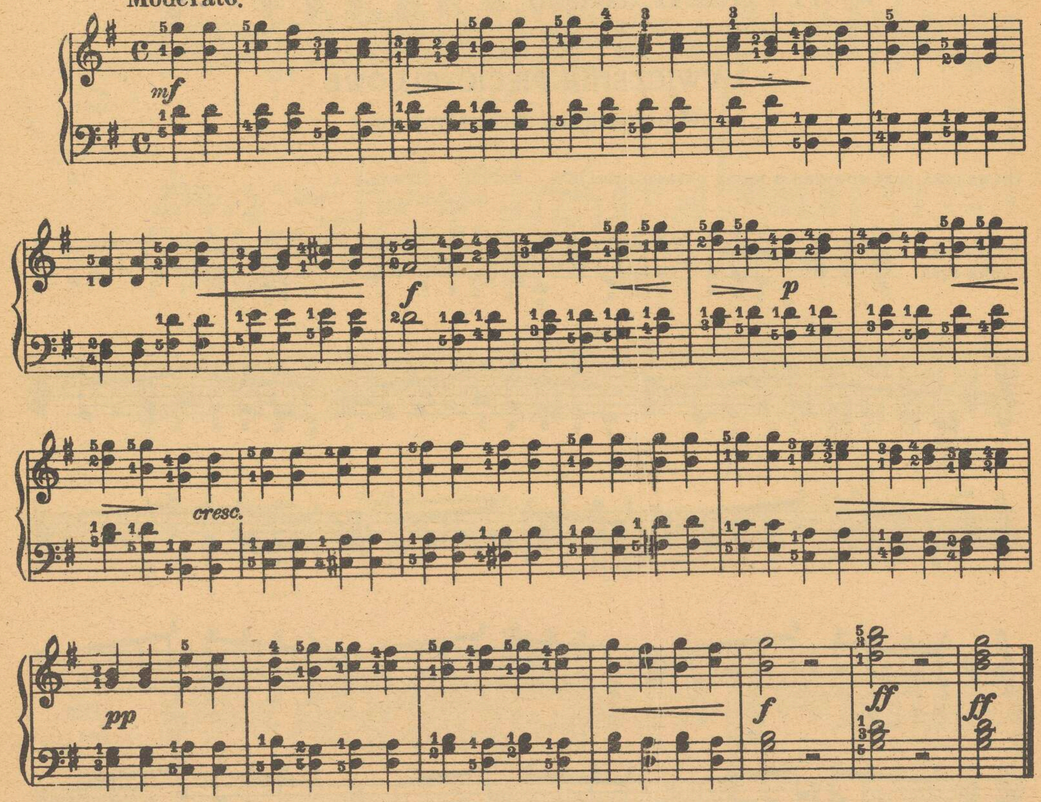
Prawa ręka.
Lewa ręka.

2. ETIUDA
(G-dur).

J. B. Duvernoy.

Moderato.

3. CHÓR Z ORATORJUM „STWORZENIE ŚWIATA".

Haydn.
(1732-1809)

Andante e maestoso (powoli i wzniośle).

4. ETIUDA.

K. Czerny.

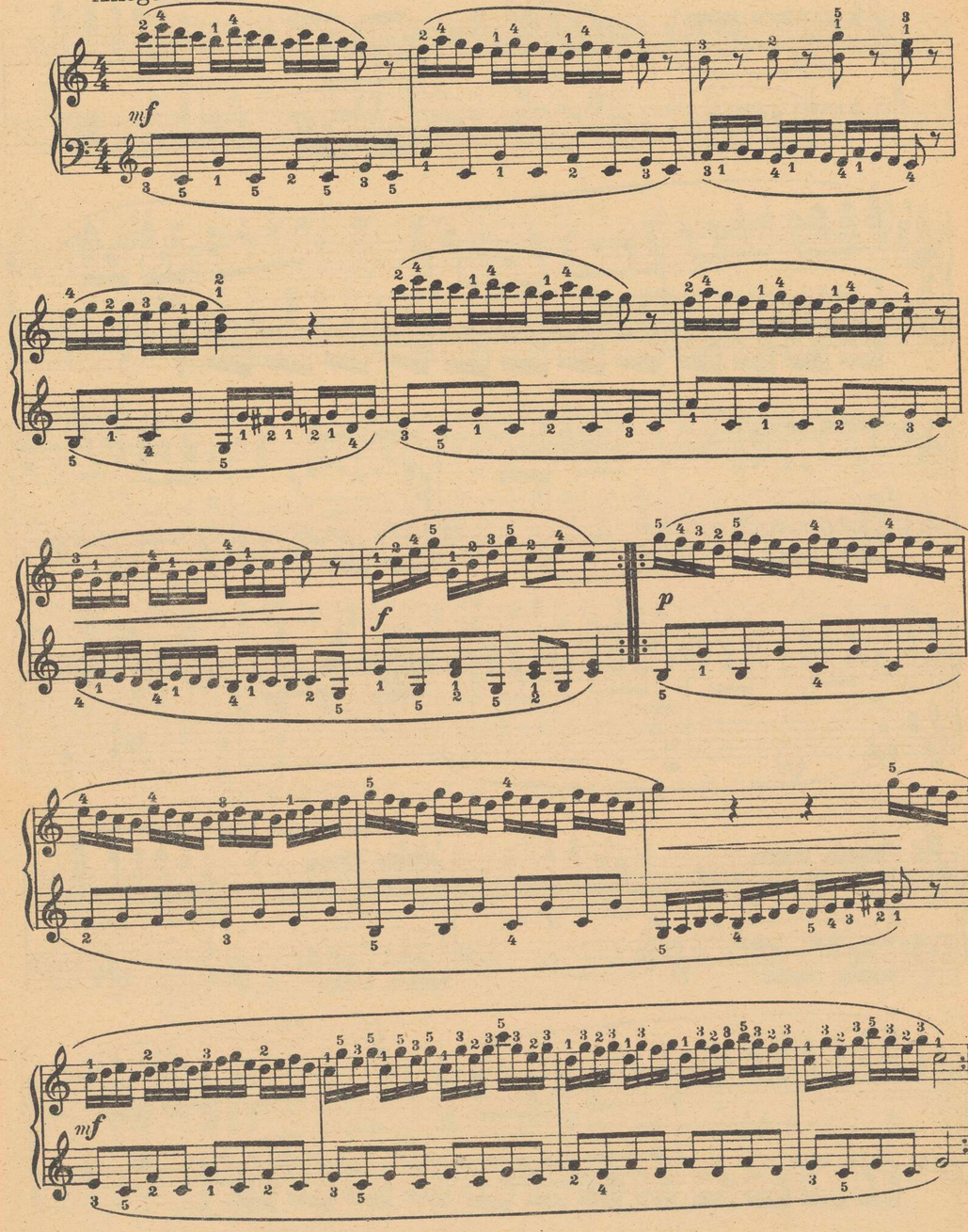
Allegro moderato.

5. ETIUDA.

według Czernego opracował
A. Różycki.

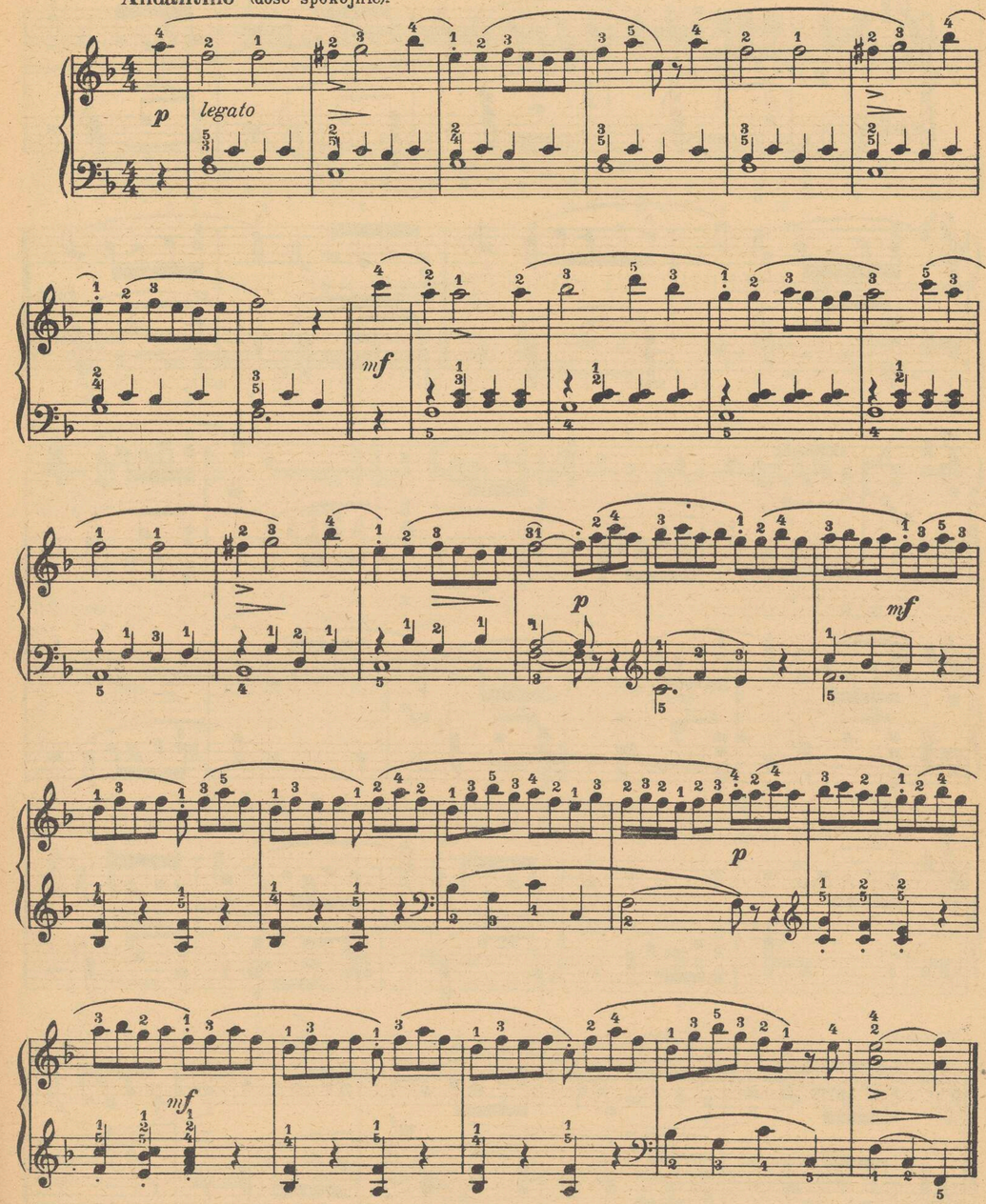
Allegretto. (dość żwawo).

6. URYWEK z opery „ARMIDA."

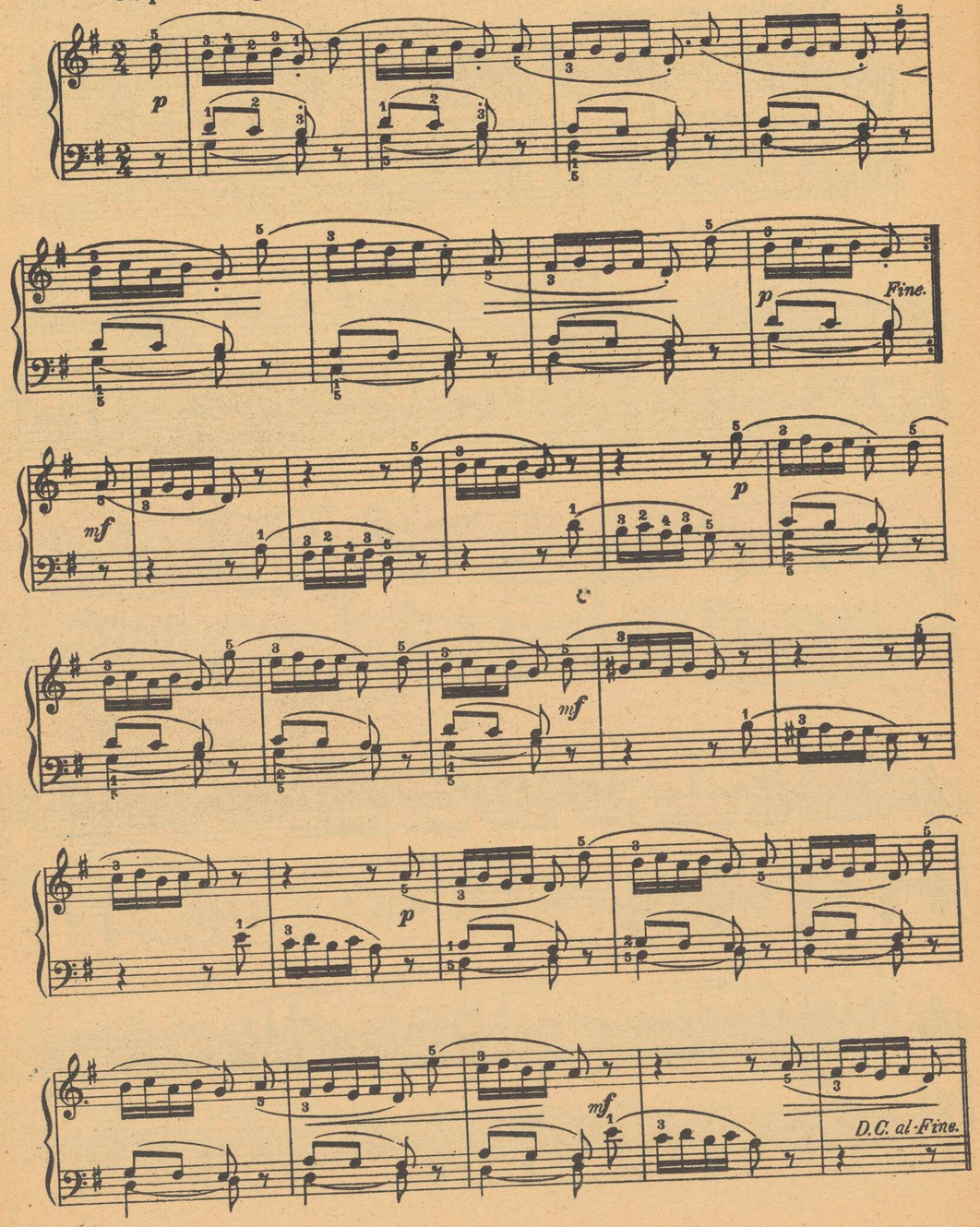
G. Gluck.
(1714-1787)

Andantino (dość spokojnie).

7. ETIUDA.

Un poco Allegretto (trochę żwawo). A. Różycki.

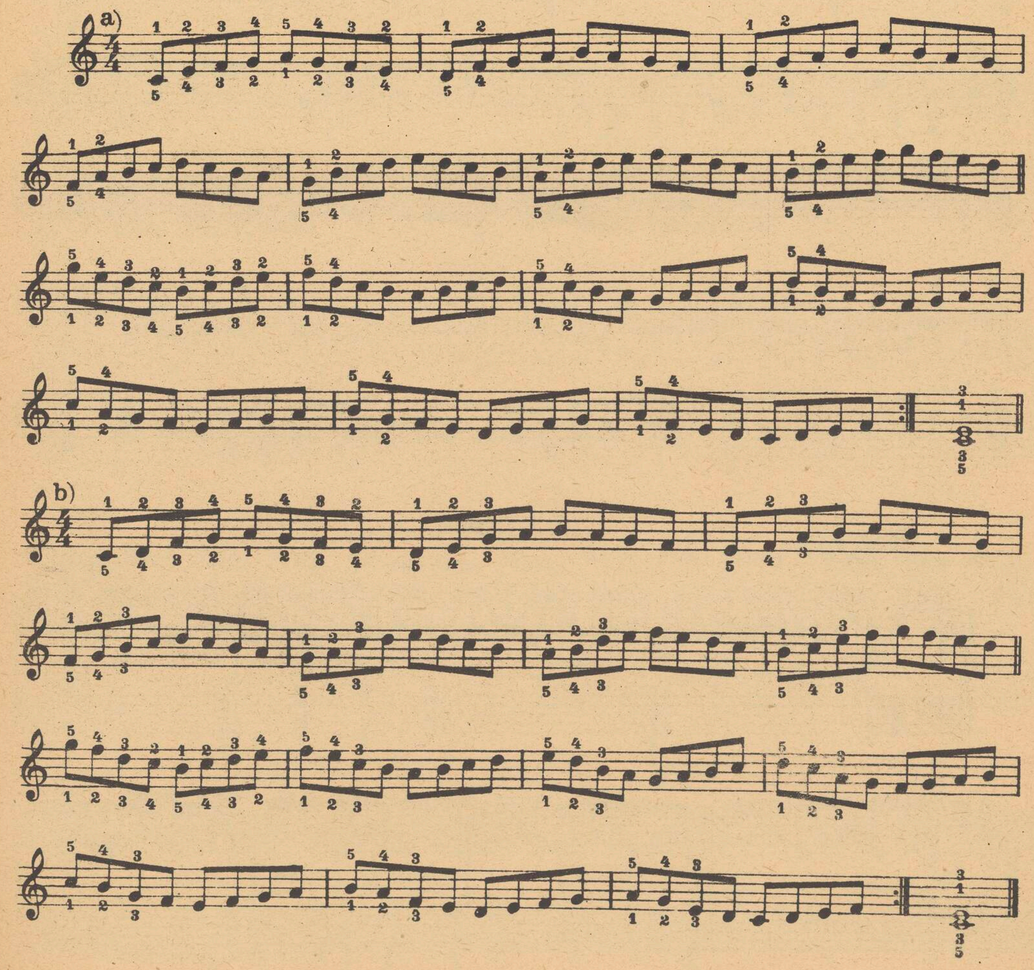

8. ĆWICZENIA W OBRĘBIE 6ᵘ TONÓW.

(Lewa ręka grać powinna o jedną oktawę niżej)

9. ĆWICZENIA W PROGRESJACH DJATONICZNYCH.

c)

d)

10. ETIUDA.

Moderato.
legato

A. Różycki.

f legato

legato

p

mf

11. BOLERO
(A-moll).

Moderato. A. Różycki.

ten. ten. ten.* *p* *legato*

ten. ten.

cres - - - cen do *f*

1. 2. *Fine.*

Trio.

dolce (przyjemnie, łagodnie) *legato*

1. 2. *legato* *D. C. al Fine.*

*) *ten.* (*tenuto*)–trzymać, wytrzymać.

12. ETIUDA
(A-moll).

Allegretto (trochę żwawo). A. Różycki.

p *cresc.* *mf*

dim. *p* *pp*

13. ANDANTINO Z SONATINY

G dur.

L. van Beethoven.

Andantino.

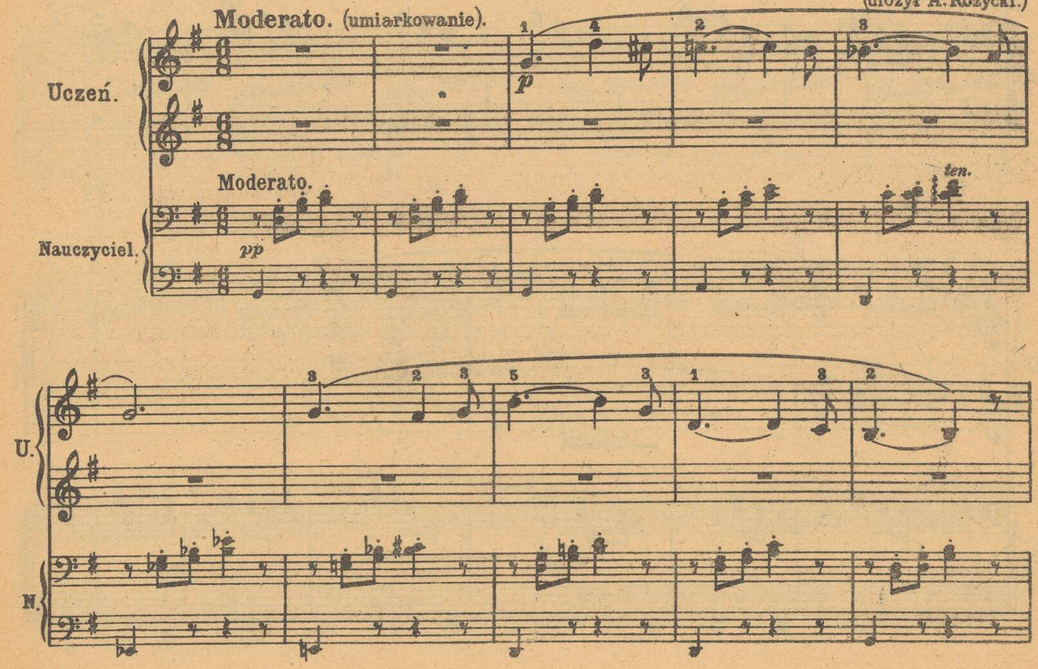

14. DO GWIAZDY
z opery TANNHÄUSER na 4 RĘCE.

R. Wagner.
(1813-1883)
(ułożył A. Różycki.)

U.

N.

p

ten.

U.

N.

cresc.

ten.

ten.

cresc.

U.

N.

ten.

rit.

pp

15. PRZĄDKA.

Allegretto. (dość żywo).

A. Różycki.

legato

p

mf

mf

f

p

legato

pp

16. ANDANTE Z SONATINY.

Clementi.
(1752-1832)

lub tak:

Andante.

dolce

legato

cresc.

sf *p*

legato

cresc.

f

p *sf* *p*

sf *p*

dolce

legato

lub tak:

dimin.

(2)

lub tak:

17. PIEŚŃ WŁOSKA na 4 RĘCE.

Allegretto grazioso.

Uczeń.

Allegretto grazioso.

Nauczyciel.

p

U.

pp

p

N.

pp

p

U.

mf

ritenuto

N.

mf

ritenuto

U.

a tempo

pp dolce

N.

pp a tempo

Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

U.

f

pp

f

N.

f

pp

f

U.

rit

pp a tempo

con espressione

pp

p

N.

rit.

pp a tempo

p

pp

p

U.

ritenuto

a tempo

N.

ritenuto

pp a tempo

XIII. ĆWICZENIA I MELODJE W TAKCIE 3/2.

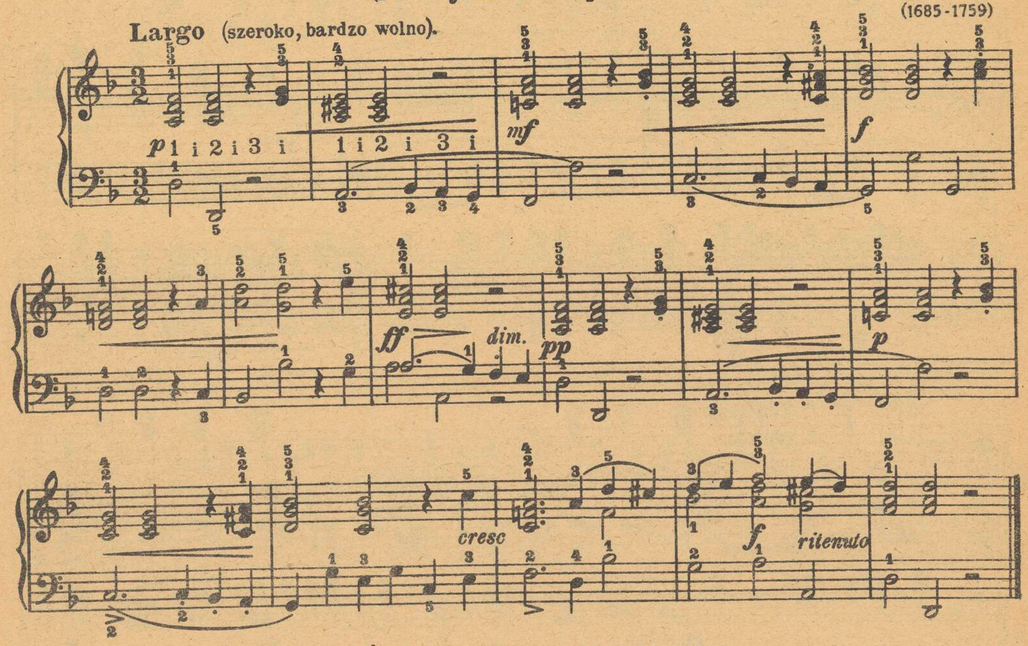
Takt 3/2 mieści w sobie:

1. SARABANDA D MOLL.

(Powolny taniec hiszpański)

G. Händel.
(1685-1759)

2. ĆWICZENIA W AKORDACH.

Lewa ręką grać oktawę niżej.

XIV. ĆWICZENIA I MELODJE W TAKCIE 6/4.

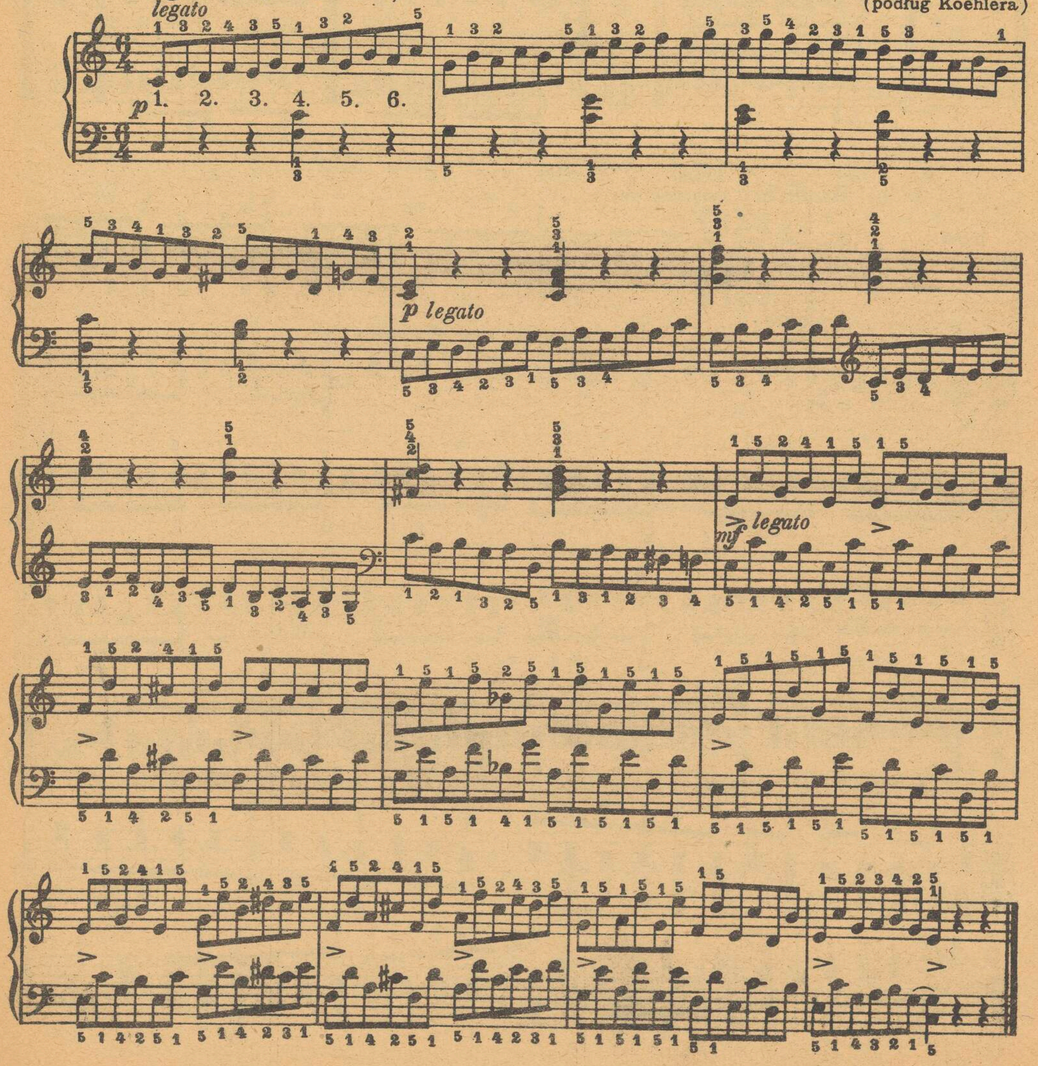
Takt 6/4 mieści w sobie:

1. STUDJUM.

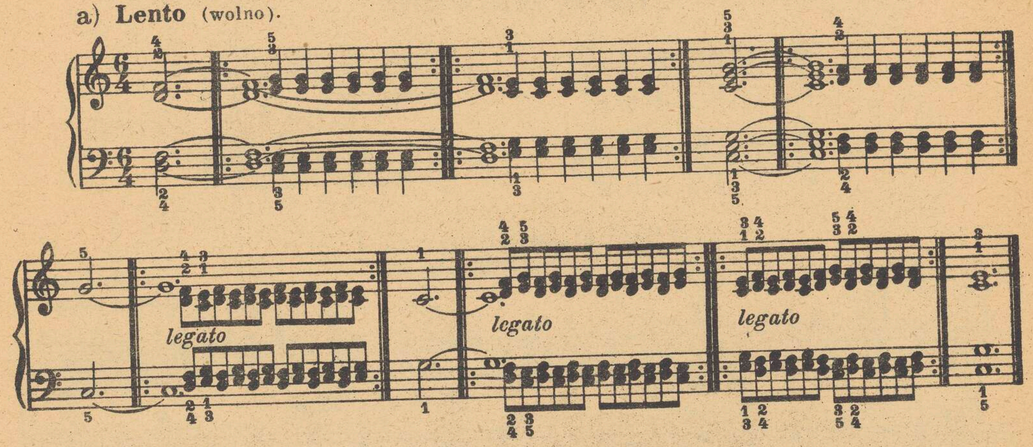
Allegretto (trochę żwawo)

A. Różycki.
(podług Koehlera)

2. ĆWICZENIA W PODWÓJNYCH TERCJACH.

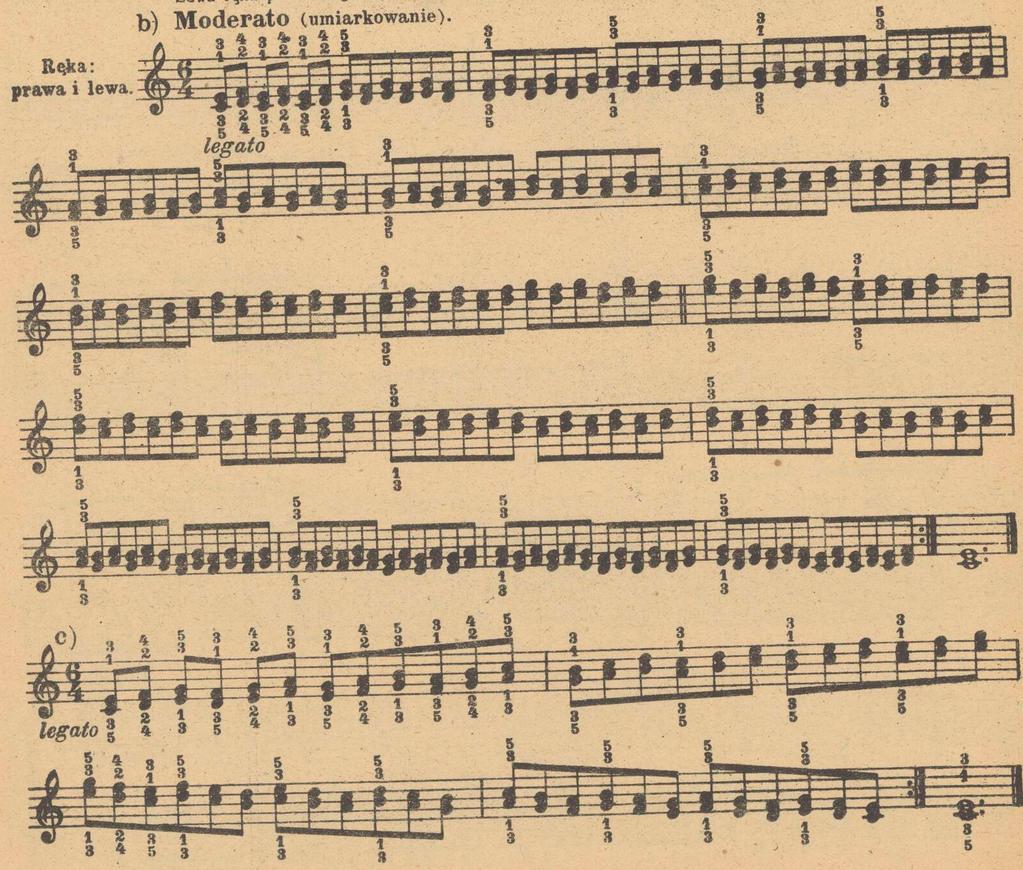
a) **Lento** (wolno).

Lewa ręka powinna grać oktawę niżej

b) **Moderato** (umiarkowanie).

Ręka: prawa i lewa.

c)

XV. TRÓJKI I SZÓSTKI.

Wiadomo nam, że cała nuta (𝅝) mieściła w sobie: półnut dwie (𝅗𝅥 𝅗𝅥), ćwierciowych cztery (♩ ♩ ♩ ♩) i.t.d., czyli, że wszystkie brzmienia miały się do siebie w stosunku parzystym. Są jednak wypadki, w których odstępujemy od tej zasady, i w miejsce dwóch nut, musimy brać trzy.

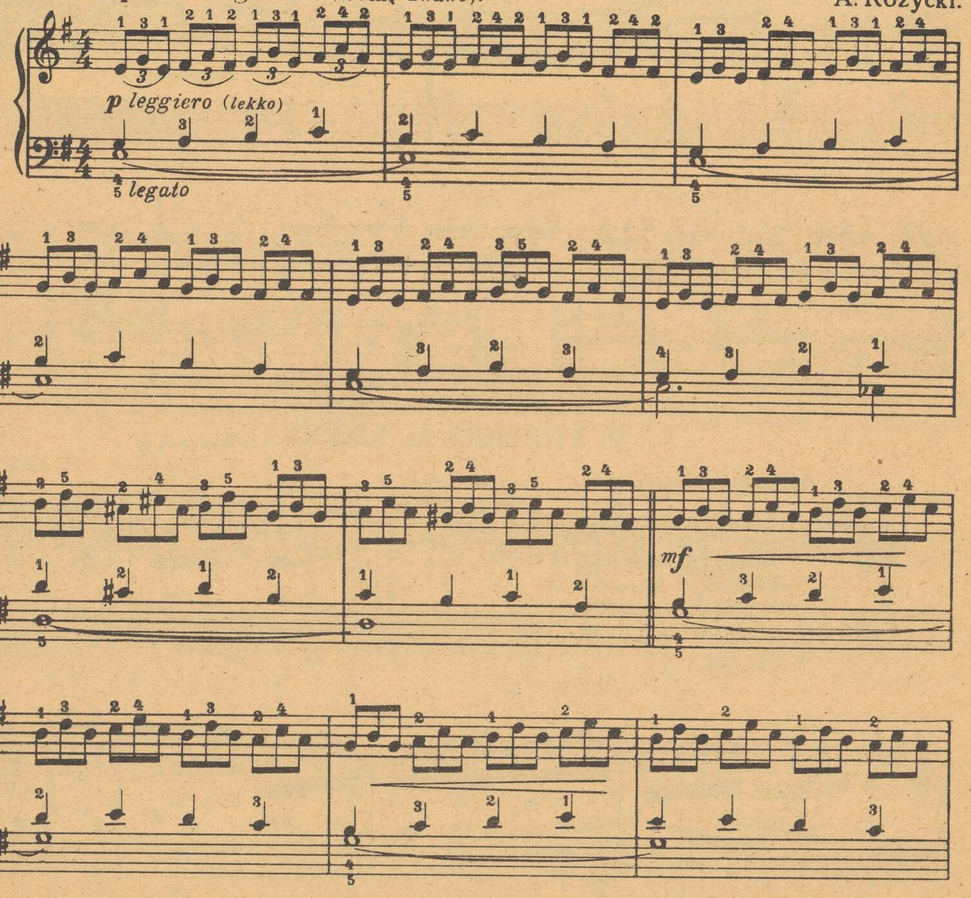
Grupę z trzech nut tego rodzaju nazywamy **trójką**.

Jeżeli każda z nut, składających trójkę, przepołowimy, powstanie stąd **szóstka**, n.p.

1. STUDJUM na TRÓJKI.

Un poco Allegretto (trochę żwawo). A. Różycki.

pp

legato

crescendo

f

2. STUDJUM na SZÓSTKI.

A. Różycki.

Allegro (wesoło, żywo).

p legato

f

3. ĆWICZENIA W PODWÓJNYCH OKTAWACH.

Moderato. (umiarkowanie).

a)

b)

c)

d)

XVI. OZDOBNIKI CZYLI UPIĘKSZENIA.

(appogiatura, acciacatura, tryl, mordente i grupetto)

(forszlag długi) (forszlag krótki)

Ozdobniki (małe nutki) piszą się drobno i nie należą do podziału taktu. Rozmaite bywają gatunki ozdobników: jedne grają się prędko, drugie wolno; jedne są pojedyńczemi nutkami, drugie z dwóch i więcej nutek są złożone.

a) Nutka długa 𝅗𝅥 nieprzekreślona nazywa się forszlagiem długim lub appogiaturą, z włoskiego wyrazu appogiare (wspierać), a to dlatego, że one wspierają główną nutę, przed którą są umieszczone. Wykonywa się wolno, n. p.

b) Nutka krótka 𝅘𝅥𝅯 przekreślona nazywa się forszlagiem krótkim lub acciacaturą, spada szybko na główną n. p.

Trafia się forszlag podwójny, potrójny i.t.p. złożony z dwóch i więcej nut szybko spadających na główną nutę, n. p.

c) Tryl jest to szybkie powtarzanie dwóch po sobie tonów, podług djatonicznego porządku idących. Oznacza się on głoskami *tr*, które się nad nutą wypisują. Tryl trwa tak długo, o ile na to pozwala wartość nuty. Łańcuszek od liter *tr*~~~~ prowadzony wskazuje: aby tryl dotąd wykonywać, dopóki łańcuszek nie skończy się, n. p.

d) Trafia się niekiedy znak (𝆖). Powyższy znak ozdabia nutę główną krótkim, bo zaledwo rozpoczętym trylem i zowie się **mordente**, n. p.

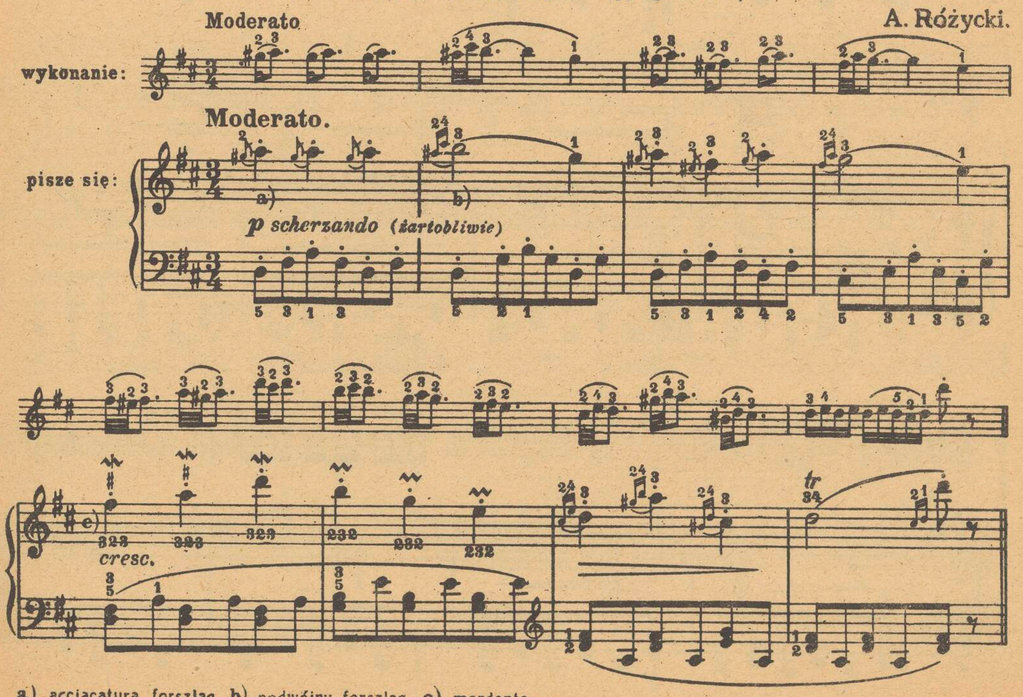
e) **Gruppetto** pisze się ∾ i składa się zwykle z grupy 4 małych nutek. Zaczyna się od nuty o stopień wyższej od nuty głównej, przy której jest umieszczone gruppetto, potem gra się nuta główna, następnie nuta o stopień niższa i w końcu nuta główna. Znak chromatyczny, umieszczany nad gruppetto, odnosi się do nuty o stopień wyższej, zaś umieszczony pod gruppetto odnosi się do nuty o stopień niższej, n. p.

1. SCHERZINO (żarcik.)

(Forszlag, mordente, tryl i appogiatura.)

A. Różycki.

a) acciacatura, forszlag b) podwójny forszlag c) mordente.

d) tryl e) appogiatura.

2. ADAGIO.

(Gruppetta)

A. Różycki.

wykonanie: Adagio (powoli).

pisze się: Adagio (powoli).

KONIEC.

POLECAMY NASTĘPUJĄCE WYDAWNICTWA:

T. GIESZCZYKIEWICZ
KRAKÓW, ul. św. Jana 3

BEYER F. **Szkoła gry na fortepianie.** Str. 86.

RÓŻYCKI A. **Nowa szkoła na fortepian.** Str. 122.

BURGMUELLER F. **25 etudes faciles.** Op. 100. Str. 35.

CZERNY K. **Sto ćwiczeń na fortepian.** Str. 69.

POWROŻNIAK J. **Szkoła gry na gitarze.** Str. 64.

— **Szkoła na harmonię klawiszową** (akordeon) od 8 — 120 basów. (Nowość!).

— **Skarbczyk harmonisty.** Album melodii swojskich i obcych na akordeon. (Nowość!).

— **Śpiewajmy wszyscy wraz!...** 107 pieśni na jeden głos z tekstem.

LANGER A. **Początki gry na skrzypcach.** Zeszyt I. Str. 25. (Nowe wydanie).

GROT WŁ. **Skarbczyk najpiękniejszych melodii dla dzieci** w łatwym układzie na fortepian. Część I.

— **Krakowiaczek ci ja...** Zbiór polskich tańców ludowych w b. łatwym układzie na fortepian z podłożonymi tekstami do śpiewu. Zeszyt I. (Nowość!).

— **Hej Mazury, hejże ha...** Zbiór polskich tańców ludowych w łatwym układzie na fortepian z podłożonymi tekstami do śpiewu. Zeszyt II. (Nowość!).

HOTZI ST. **Kraków w słońcu.** Walc. Słowa i muzyka mgr. St. Hotzi. Harmonizował Zb. Nowicki.

RÓŻYCKI L. **Kurant.** Pieśń. Słowa K. Laskowskiego. (Nowość!).

— **A... a... kotki dwa.** Kołysanka. Z towarzyszeniem fortepianu. (Nowość!).

— **Piosenka Caton.** Z opery „Casanova". Op. 47. Słowa J. Krzewińskiego.

— **Laleczki moje.** Z operetki „Lili chce śpiewać". Słowa J. Krzewińskiego.

— **Rajski ptak.** Pieśń z towarzyszeniem fortepianu. Słowa J. Krzewińskiego.

— **Legenda.** Op. 15. Nr 1. Na fortepian.

SWATOŃ J. **Muzykanty, grajta juchy.** Melodie ludowe z Mazowsza (mazurskie wesele) na kapelę ludową z przyśpiewkami. (Nowość!). W druku.

— **Jak ja se zaśpiwom...** Ludowy śpiewnik na 3 głosy równe. (Nowość!). W druku.

FLASZA T. **Śpiewnik kościelny katolicki** z nutami na 2 głosy. Część I. Pieśni adwentowe. Kolędy (przeszło 200). Pieśni postne, wielkanocne i na Wniebowstąpienie Pańskie. Str. 387.

WYDAWNICTWO MUZYCZNE ARCTA
WARSZAWA, ul. Nowy Świat 35

REISS J. PROF. DR (pseud. dr Jan Dembina). **Elementarz muzyczny.** (I. Zasady muzyki. II. Harmonia. Kontrapunkt. Formy muzyki. III. Instrumenty. Estetyka muzyki). Str. 180 z wieloma ilustracjami i przykładami muzycznymi.

— **Mała historia muzyki** dla szkół muzycznych, samouków i radiosłuchaczy. Str. 208 z ilustracjami. (Nowość!).

— **Najpiękniejsza ze wszystkich jest muzyka polska.** Szkic historycznego rozwoju na tle przeobrażeń społecznych. (Nowość!).

ASŁANOWICZ P. i JURANDOT. **Piosenka o szczęściu.** Walc angielski.

JARZĘBSKI J. PROF. **Szkoła na skrzypce.** Część I.

LAWINA-ŚWIĘTOCHOWSKI. **Trzy piosenki o polskim morzu** z polskiej operetki morskiej „Panna Wodna" — tango.

— **Pieśń marynarzy** — marsz.

— **Morze** — marsz.

— **Bałtyku szumiące fale** — walc piosenka.

MONIUSZKO ST. **Pieśni** na głos z fortepianem. Tom II. Zeszyt I. (W druku).

RYBICKI F. **Zaczynam grać.** Łatwe utwory dla początkujących.

— **Już gram.** Łatwe utwory dla początkujących.

— **Gavotte** na fortepian.

— **Krakowiak** na skrzypce z fortepianem.

WIENIAWSKI A. **Drobiazgi fortepianowe.**

— **Mały tryptyk.**

ZARĘBSKI J. **Tarantelle** na fortepian. (W druku).

— **Les roses et les epines.** (W druku).

ŻAK CZ. **Polka** „Z przytupem" na fortepian.

— **W zielonym gaiku.** Utwór charakterystyczny. (W druku).

WZNOWIENIA:

BURGMUELLER. **7 etudes.**

DAVERNOY. **Ecole primaire.** Op. 176.

KEHLER. **23 petites etudes.**

LEDUC. **Etudes tres faciles.** Op. 156. (W druku).

LESCHORN. **15 etudes.**

SCHUBERT FR. **Serenade.** (Ed. facile). (W druku).

SPINDLER. **Sonatine.** (Egloque). (W druku).

STRAUSS J. **Nad pięknym Dunajem.**

STREABOGG. **Do — re — mi — fa.**

— **L'etoile d'or.**

— **8 etudes melodiques.** Op. 63. (W druku).

TAUBE A. **Repert. szkół muzycz.** Stop. I. (W druku).

II/1947

Do nabycia we wszystkich składach nut oraz w większych księgarniach

ZALECONA PRZEZ RADĘ PEDAGOGICZNĄ
WARSZAWSKIEGO INSTYTUTU MUZYCZNEGO

NOWA SZKOŁA

NA

FORTEPIAN

NAPISAŁ

ALEKSANDER RÓŻYCKI

PROFESOR WARSZAWSKIEGO INSTYTUTU MUZYCZNEGO
(KONSERWATORIUM)

KRAKÓW – WARSZAWA

T. GIESZCZYKIEWICZ

WYDAWNICTWO MUZYCZNE A

Skład Nut
Spółdzielni Wydawniczej
„Czytelnik"
Plotrkowska 147 tel. 628-9